

دانشگاه آزاد اسلامی
واحد تهران جنوب - دانشکده فنی و مهندسی

پروژه دوره کارشناسی

موضوع:

کنترل توان راکتیو

استاد راهنما:

جناب آقای مهندس اسحاق جوان

نگارش:

محسن باریک ابی

پیشگفتار..... ۱

فصل اول

تئوری جبران بار..... ۵

ضرورت جبران سازی..... ۵

جبران کننده ایده آل..... ۷

بایاس کردن توان راکتیو..... ۸

جبران کننده بار بصورت رگولاتور ولتاژ..... ۱۳

فصل دوم

تئوری کنترل توان راکتیو در سیستمهای انتقال در حالت ماندگار..... ۱۹

نیازمندیهای اساسی در انتقال..... ۱۹

خطوط انتقال جبران نشده..... ۲۰

خطوط انتقال جبران نشده در حالت بارداری..... ۲۳

نیازمندی توان راکتیو..... ۲۵

خطوط انتقال جبران شده..... ۲۹

جبران کننده های اکتیو وپاسیو..... ۳۰

کنترل ولتاژ بوسیله سوئیچ کردن جبران کننده موازی..... ۳۸

جبران سری..... ۴۰

اهداف کلی ومحدودیت های عملی..... ۴۱

مثال..... ۴۸

فصل سوم

- ۵۰ جبران توان راکتیو و رفتار دینامیکی سیستمهای انتقال
- ۵۱ ضرورت جبران
- ۵۲ چهار پرپود زمانی
- ۵۵ جبران سازی دینامیک سیستم
- ۵۵ جبران موازی پاسیو
- ۵۶ پرپود اولین نوسان
- ۵۸ جبران کننده های استاتیک
- ۶۰ ممانعت از ناپایداری و لتاژبا استفاده از جبران استاتیک

فصل چهارم

- ۶۱ خازنهای سری
- ۶۳ مقدمه
- ۶۵ طراحی تجهیزات واحدهای خازن
- ۶۶ آرایش فیزیکی
- ۶۶ وسایل حفاظتی
- ۶۷ روشهای وارد کردن مجدد خازن
- ۶۸ اثرات رزونانس با خازنهای سری

فصل پنجم

- ۷۰ کندانسورهای سنکرون
- ۷۴ جنبه های طراحی کندانسور
- ۷۵ تامین توان راکتیو ضروری
- ۷۸ تقلیل نوسانات گذرا
- ۷۹ روشهای راه اندازی
- ۸۰ سیستمهای کمکی

فصل ششم

- ۸۳ هارمونیک
- ۸۶ اثرات هارمونیک بر تجهیزات الکتریکی
- ۸۷ رزونانس، خازنهای موازی، فیلترها
- ۹۰ سیستم فیلتر
- ۹۲ اعوجاج در ولتاژ هارمونیک

فصل هفتم

- ۹۶ هماهنگی و مدیریت توان راکتیو

توان راکتیو یک از مهمترین عوامل حائز اهمیت در طراحی و بهره برداری سیستمهای قدرت الکتریکی جریان متناوب از دیر باز مورد توجه بوده است. در یک بیان ساده و بسیار کلی میتوان گفت از آنجاییکه امپدانسهای اجزاء سیستم قدرت بطور غالب راکتیو می باشند، انتقال توان اکتیو مستلزم وجود اختلاف زاویه فاز بین ولتاژهای ابتدا و انتهای خط است. در حالیکه برای انتقال توان راکتیو لازم است که اندازه این ولتاژها متفاوت باشد. بنابراین باید توان راکتیو در بعضی از نقاط سیستم تولید و سپس به محللهای مورد نیاز منتقل شود. اما به چه دلیل میخواهیم توان راکتیو را انتقال دهیم؟ جواب این است که نه تنها اغلب اجزاء سیستم توان راکتیو مصرف می کنند بلکه اکثر بارهای الکتریکی نیز توان راکتیو مصرف می کنند. بنابراین توان راکتیو مصرفی بایستی از محلی تامین گردد. اگر قادر نباشیم آن را به سهولت انتقال دهیم آنگاه بایستی در محلی که مورد نیاز است آن را تولید نماییم. یک رابطه بنیادی مهمی بین انتقال توان راکتیو و اکتیو وجود دارد. همانطوریکه گفتیم انتقال توان اکتیو مستلزم جابجایی فاز و ولتاژها می باشد. لیکن مقدار ولتاژها نیز به همین منوال حائز اهمیت است. مقدار آنها نه تنها بایستی بقدر کافی بالا باشد که بتواند بارها را حمایت نماید، بلکه بقدر کافی پایین باشد که بتواند که منجر به شکست عایقی تجهیزات عایق نگردد. بایستی، بنابراین- در صورت لزوم ولتاژها را در نقاط کلیدی کنترل کرده و یا حمایت یا محدودیتی را به آن اعمال کنیم. این عمل کنترل می تواند در سطح وسیعی بوسیله تولید یا مصرف توان راکتیو در نقاط کلیدی صورت گیرد. در عمل تمام تجهیزات یک سیستم قدرت برای ولتاژ مشخصی، ولتاژ نامی، طراحی می شوند. اگر ولتاژ از مقدار نامی خود منحرف شود ممکن است باعث صدمه رساندن به تجهیزات سیستم و یا کاهش عمر آنها گردد. برای مثال گشتاور یک موتور القایی با توان دوم ولتاژ ترمینالهای آن متناسب است. بنابراین تثبیت ولتاژ نقاط یک سیستم

قدرت کاملاً ضروری است. بدیهی است که کنترل ولتاژ تمام نقاط سیستم از لحاظ اقتصادی عملی نمی باشد. از طرف دیگر کنترل ولتاژ در حد کنترل فرکانس ضرورت نداشته و در بسیاری از سیستمهای خطای ولتاژ در محدوده $\pm 5\%$ تنظیم می شود. توان راکتیو مصرفی بارها در ساعات مختلف در حال تغییر است، لذا ولتاژ و توان راکتیو باید دائماً کنترل شوند. در ساعات پربار بارها قدرت راکتیو بیشتری مصرف می کنند و نیاز به تولید قدرت راکتیو زیادی در شبکه می باشد. اگر قدرت راکتیو مورد نیاز تامین نشود اجباراً ولتاژ نقاط مختلف شبکه کاهش یافته و ممکن است از محدوده مجاز خارج شود.

نیروگاهها دارای سیستم کنترل ولتاژ هستند که کاهش ولتاژ را حس می کنند و فرمان کنترل لازم را برای بالا بردن تحریک ژنراتور در نتیجه افزایش ولتاژ ژنراتور تا سطح ولتاژ نامی صادر می کند. با بالا بردن تحریک، قدرت راکتیو توسط ژنراتورها تولید می شود. لیکن قدرت راکتیو تولیدی ژنراتورها بخاطر مسایل حرارتی سیم پیچ ها محدود بوده و ژنراتورها به تنهایی نمی تواند در ساعات پربار تمام قدرت راکتیو مورد نیاز سیستم را تامین کنند. بنابراین در این ساعات بوسایلی نیاز است که بتوانند قدرت راکتیو به شبکه تزریق نمایند تا سطح ولتاژ در محدوده مجاز قرار گیرند. در ساعات کم بار، بارها و عناصر شبکه، قدرت راکتیو مصرف می کنند و کاپاسیتانس خطوط انتقال باعث اضافه شدن قدرت راکتیو تولیدی در شبکه می گردد. در این حالت ژنراتورها بصورت زیر تحریک بکار افتاده و مقداری از قدرت راکتیو مصرفی ژنراتورها نیز محدود بوده و ژنراتورها نمی توانند به تنهایی مساله اضافه تولید قدرت راکتیو و افزایش ولتاژ ناشی از آن را حل کنند. بنابراین به وسایلی که بتوانند در این ساعات قدرت راکتیو اضافی سیستم را مصرف نمایند نیاز می باشد.

گر چه این جنبه از توان راکتیو از دیر باز مورد توجه بوده است لیکن حداقل به ۲ دلیل اهمیت زیادی پیدا کرده است:

۱- مربوط به فشار روز افزون در جهت بهره برداری حداکثر ممکن از سیستمهای انتقال است و ۲- انواع جدید از جبران کننده های راکتیو استاتیکی قابل کنترل توسعه یافته است. در سنوات خیلی دور در روند رشد شبکه های قدرت بای حمایت ولتاژ و بهبود توانایی انتقال توان از کندانسورهای سنکرون استفاده گردید. همزمان در سیستم توزیع از خازنهای موازی برای بهبود پروفایل ولتاژ و کاهش بارگیری خط و تلفات استفاده شد. توسعه سریع اقتصادی بودن خازنهای موازی منجر به جایگزینی آنها با کندانسورهای سنکرون در سیستمهای انتقال گردید. ملاحظه گردید که عملاً میتوان آنچه را که کندانسورهای سنکرون انجام می دادند از سویچ کردن خازنهای موازی با هزینه ای خیلی کمتر بدست آورد. هم اکنون نشانه هایی است که مجدداً شیوه رجعت یافته و تامین توان راکتیو قابل کنترل در قالب وسایلی استاتیکی مطرح شده است. البته از نقطه نظر اقتصادی، هنوز بایستی یک مهندس سیستم تعیین کند که چقدر از خازن ثابت استفاده گردد و چه مقدار سویچ گردد و در نهایت چه مقدار بطور پیوسته و سریع کنترل گردد.

بدلایل متعددی که تعدادی از آنها را به اختصار در اینجا ذکر میکنم اهمیت روز افزون یافته- کنترل توان راکتیو و بررسی روشهای کنترل آن- اینجانب را بر آن داشت که در قالب پروژه درسی به مطالعه و بررسی این مهم پردازم:

دلیل (۱): با توجه به قیمت سوخت، نیاز به بهره برداری بهینه از سیستمهای قدرت افزایش یافته است. برای توزیع یک مقدار معین توان به حداقل رساندن پخش توان راکتیو کل، تلفات کاهش می

یابد. این اصل می تواند در شکل ساده یک خازن اصلاح کننده ضریب توان یک بار اندوکتیوی در قالب الگوریتمهای پیشرفته توسط کامپیوتر کنترل می شوند در سراسر سیستم اعمال گردد.

دلیل (۲) : بواسطه میزان بالای نرخ سود عموماً و مشکلات مربوط به حریم خطوط انتقال در مواردی خاص از توسعه واحداث شبکه های انتقال حتی الامکان جلوگیری می شود. در موارد متعددی سعی شده است که با استفاده از وسایل کنترل توان راکتیو و بهبود پایداری، میزان توان انتقالی خطوط موجود افزایش داد.

دلیل (۳) : در بهره برداری از منابع آبی نیروگاههای دور دست نظیر مناطق کوهستانی توسعه یافته است. علیرغم توسعه تکنولوژی انتقال dc در بسیاری از این طرحها انتقال ac ترجیح داده شده است. مسایل پایداری و کنترل ولتاژ به مسایل کنترل راکتیو در ارتباط داشته و راه حلهای زیادی ارایه گردیده است.

دلیل (۴) : بواسطه مصرف روزافزون وسایل الکترونیکی (بخصوص کامپیوتر و تلویزیون رنگی) و همچنین رشد صنایع با فرایند پیوسته، نیاز به داشتن تغذیه با کیفیت بالا افزایش یافته است. کاهش ولتاژ یا فرکانس اثر نامطلوبی را بر روی چنین بارهایی اعمال می کند و قطع تغذیه می تواند خیلی صدمه آوروپرهزینه باشد.

-کنترل توان راکتیو یک ازار اساسی در حفظ کیفیت تغذیه می باشد. بخصوص برای جلوگیری از اغتشاشات ولتاژ که از عمومی ترین نوع اغتشاش می باشد. امواج معین از بارهای صنعتی، از آن جمله کوره های الکتریکی، دستگاههای حفاری و دستگاههای جوشکاری با دریافت توان راکتیو و اکتیو از سیستم تغذیه تغییرات سریع و وسیعی را بر آن تحمیل می نمایند. و اغلب لازم است که با

بکار گرفتن وسایل تثبیت کننده ولتاژ، نظیر جبران کننده های توان راکتیواستاتسکس در طرف ac مبدلها این ضرورت را کاهش داد.

دلیل (۵): با توسعه واحداث خطوط انتقال dc کنترل توان راکتیودر طرف ac مبدلها ضرورت پیدا کرده تا بدینوسیله ولتاژ تثبیت گردیده و به عمل کموتاسیون مبدل مساعدت گردد. در این پروژه و در ادامه کلیه این مباحث از جنبه های مهندسی از نقطه نظر تئوری و عملی به بحث کشیده می شود.

۱-۱ : ضرورت جبران سازی

در یک سیستم ایده آل، هر بار مصرفی طوری طراحی می شود که به جای آنکه در یک محدوده وسیعی از ولتاژ غیر قابل پیش بینی رفتار و عملکرد مناسبی داشته باشد در یک ولتاژ معین تغذیه بهترین عملکرد را داشته باشد.

در این فصل بصورت مختصر بعضی از مشخصه های سیستمهای قدرت و بارهایش که منجر به خراب کردن کیفیت تغذیه می شوند، با تاکید به آنهایی که با عمل جبران سازی- یعنی با تامین یا جذب کردن مقدار مناسب توان راکتیو قابل تصحیح می باشند، شناسایی می گردند.

۲-۱ : اهداف در جبران بار

جبران بار عبات است از مدیریت توان راکتیو که به منظور بهبود بخشیدن به کیفیت تغذیه در سیستمهای قدرت ac انجام می گیرد. اصطلاح جبران بار در جایی استعمال می شود که مدیریت توان راکتیو برای یک بار تنها انجام می گیرد و بوسیله جبران کننده معمولاً در محلی که در تملک مصرف کننده قرارداد در نزدیکی بار مصرفی نصب می شود. پاره ای از اهداف و روشهای بکار گرفته شده در جبران بار با آنچه که در جبران شبکه های وسیع تغذیه مورد نظر است بطور قابل ملاحظه ای تفاوت دارد. در جبران بار اهداف اصلی سه گانه زیر مورد نظر است:

۱- اصلاح ضریب توان

۲- بهبود تنظیو ولتاژ

۳- متعادل کردن بار

اصلاح ضریب توان به این معناست که توان راکتیو مورد نیاز بار به جای آنکه از نیروگاه دور تامین گردد در محمل نزدیک بار تولید گردد. اغلب بارهای صنعتی دارای ضریب توان پس فاز هستند یعنی توان راکتیو جذب می نمایند. بنابراین جریان بار مقدارش از آنچه که برای تامین توان واقعی ضروری است بیشتر خواهد بود. تنها توان واقعی است که سر انجام در تبدیل انرژی مفید خواهد بود و جریان اضافی نشان دهنده اتلاف است که مشتری نه تنها بایستی بها هزینه اضافی کابلی که آن را انتقال می دهد بپردازد بلکه تلفات ژولی اضافی ایجاد شده در کبل تغذیه را نیز می پردازد.

-تنظیم ولتاژ در حضور بارهایی که توان راکتیو مصرفی آنها تغییر می کند یک موضوع مهم در مواردی یک مساله بحران خواهد بود. توان راکتیو مصرفی کلیه بارها تغییر می کند، گرچه مقدار و میزان تغییرات آنها کاملاً متفاوت است. این تغییرات توان راکتیو در تمامی موارد منجر به تغییرات ولتاژ در نقطه تغذیه می گردد و این تغییرات ولتاژ بر عملکرد مفید و موثر کلیه وسایل متصل به نقطه تغذیه مداخله نموده و منجر به امکان تداخل در بارهای مصرف کننده های مختلف می گردد.

بدیهی ترین روش بهبود ولتاژ ((قوی تر کردن)) سیستم قدرت به کمک افزایش اندازه و تعداد واحدهای تولید کننده برق و با هرچه متراکم کردن شبکه های به هم پیوسته می باشد. این روش عموماً غیر اقتصادی بوده و منجر به افزایش سطح اتصال کوتاه و مقادیر نامی کلیدها می شود. راه عملی تر و با صرفه تر این است که اندازه این سیستم قدرت بر حسب ماکزیمم تقاضای توان واقعی طراحی شود و توان راکتیو بوسیله جبران کننده هایی که دارای قابلیت انعطاف بیش از مولدها بوده و در تغییر سطح اتصال کوتاه دخالت ندارند- فراهم گردد.

مساله سومی که در جبران بار مد نظر است متعادل کردن بار است. اکثر سیستمهای قدرت ac سه فاز بوده و برای عملکرد متعادل طراحی می شوند. عملکرد نامتعادل منجر به ایجاد مولفه های جریان توالی صفر و منفی می گردد. اینگونه مولفه های جریان اثر نا مطلوبی چون ایجاد تلفات در موتورها و مولدها، گشتاور نوسانی در ماشینهای ac افزایش ریپل در یکسو کننده ها، عملکرد غلط انواع تجهیزات، اشباع ترانسفورماتورها و جریان اضافی سیم زمین را به دنبال خواهد داشت. انواع خاصی از وسایل (منجمله برخی از جبران کننده ها) در عملکرد متادل هارمونیک سوم را کاهش می دهند. در شرایط کار نامتعادل این هارمونی نیز در سیستم قدرت

ظاهری شود. هارمونیک‌ها معمولاً بوسیله فیلتر حذف می‌گردند که در آینده توضیح داده خواهد شد.

۱-۳: مشخصات یک جبران کننده بار

پارامترها و فاکتورهایی که بایستی در تعریف یک جبران کننده بار در نظر گرفت در لیست زیر بطور اجمال آمده است و منظور ارائه لیست کامل نیست بلکه هدف ارائه یک ایده از نوع عملی جبران کننده و در نظر گرفتن ملاحظات مهم است:

- ۱- حداکثر توان راکتیو پیوسته مورد لزوم که بایستی جذب یا تولید گردد.
- ۲- مقدار نامی اضافه بار و مدت زمان آن.
- ۳- ولتاژ نامی و حدود ولتاژ که مقدار نامی توان راکتیو نبایستی از آن حدود تجاوز نماید.
- ۴- فرکانس و تغییرات آن.
- ۵- دقت لازم در تغییر ولتاژ.
- ۶- زمان پاسخ جبران کننده در مقابل یک اغتشاش معین.
- ۷- نیازمندیهای کنترل ویژه.
- ۸- حفاظت جبران کننده و هماهنگی آن با حفاظت سیستم و در نظر گرفتن محدودیت توان راکتیو در صورت لزوم.
- ۹- حداکثر اعوجاج ناشی از هارمونیک بادر نظر گرفتن جبران کننده.
- ۱۰- اقدامات مربوط به انرژی دار کردن و اقدامات احتیاطی.
- ۱۱- نگهداری، قطعات یدکی، پیش بینی برای توسعه، و آرایش جدید سیستم در آینده.

۱۲- عوامل محیطی، سطح نویز، نصب تاسیسات در محیط باز یا بسته، درجه

حرارت، رطوبت، آلودگی هوا، باد و زلزله، نشتی در ترانسفورماتورها، خازن‌ها، سیستم‌های خنک کننده.

۱۳- رفتار و عملکرد در معرض ولتاژ تغذیه نامتعادل و یا بارهای نامتعادل.

۱۴- نیازمندی‌های کابل کشی و طرح بندی و آرایش اجزاء قابل دسترسی بودن، محصور بودن، زمین کردن.

۱۵- قابلیت اعتماد و خارج از سرویس بودن اجزاء.

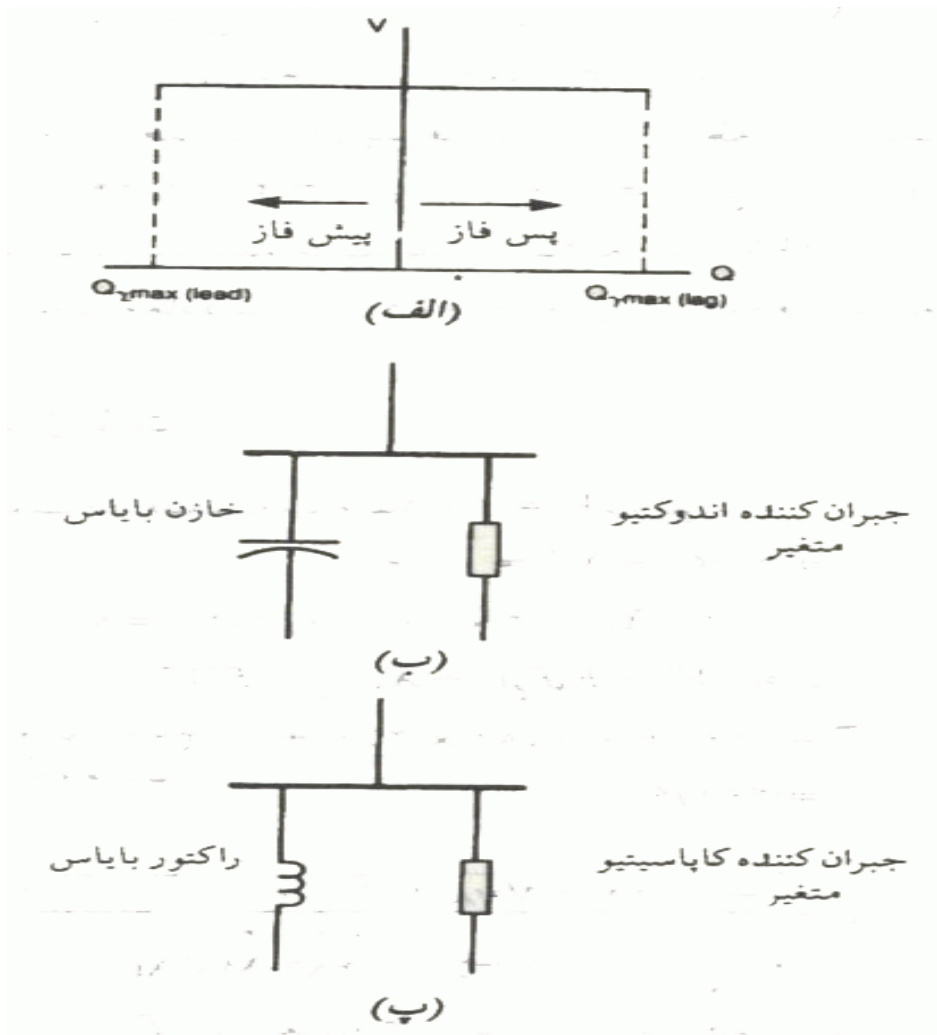
در مورد جبران کوره های الکتریکی بایستی نسبت بهبود یا نسبت کاهش چشمک زدن به عنوان معیاری برای سنجش رفتار و عملکرد جبران کننده مشخص شود.

۴-۱: بایاس کردن توان راکتیو:

اگر توان راکتیو قادر باشد از پیش فاز تا پس فاز تغییر نماید آنگاه بایستی مشخصه تنظیم شده $V-$ جبران کننده مطابق شکل ۱-الف در هر دو ربع مختصات امتداد یابد. یک مشخصه جبران کننده اندوکتیو را می توان بوسیله یک خازن موازی ثابت مطابق شکل ۱-پ بایاس کرد. و به همین صورت جبران کننده کاپاسیتیو را می توان با راکتور موازی ثابت به سمت ربع پس فاز مطابق شکل ۱-پ بایاس کرد. اگر چنانچه خازن موازی شکل ۱-ب بقدر کافی بزرگ باشد آنگاه جبران کننده اکتیو می تواند بایاس گردد بطوریکه مشخصه آن کاملاً در سمت ربع پس فاز قرار گیرد. وقتی جبران کننده اندوکتیو با خازن موازی ثابت ترکیب می شود، جبران کننده قادر خواهد بود هم ولتاژ را تثبیت نماید و هم ضریب توان میانگین بار اندوکتیو را به واحد برساند.

حال به نظر میرسد که متمایز نمودن جبران کننده اندوکتیو از جبران کننده کاپاسیتیو قدری مصنوعی است. اما از نقطه نظر کاربرد عملی حائز اهمیت است زیرا به استثناء کندانسورهای سنکرون تمامی جبران کننده های واقعی با کنترل جریان در بانک خازن یا راکتور کار می کنند. بعنوان مثال جبران کننده راکتور قابل اشباع بوسیله خازنهای موازی به سمت ربع پیش فاز بایاس می شود. یک راکتانس موازی ثابت از یک جبران کننده متغیر که دارای توان راکتیونامی یکسان است ارزانتر است. و در مواردی از نظر اقتصادی بهتر است که اندازه جبران کننده طوری باشد که فقط با تغییرات توان راکتیو بار منطبق باشد، و برای بدست آوردن ضریب توان میانگین مورد نظر آن را با راکتانس ثابت موازی بایاس نمود. برای نتایج دقیق تر، محاسبات دقیق تر معادلات تنظیم ولتاژ بصورت زیر ضروریست. همچنین می توان به جای توان راکتیو، عملیات را بر حسب جریان انجام داد.

$$1-1 \quad \Delta V = \frac{R_s \rho_l + X_s Q_l}{V} + J \frac{X_s \rho_l - R_s Q_l}{V}$$

شکل ۱- مشخصه تقریبی ولتاژ توان راکتیو جبران کننده‌های آل

(ب) جبران کننده اندوکتیو متغیر با یاس خازنی

(پ) جبران کننده کاپاسیتیو متغیر با یاس القایی

همچنین با اضافه کردن یک جبران کننده به موازات بار می توان $|E| = |V|$ را در شکل صفحه بعد

ایجاد کرد. یعنی تنظیم ولتاژ را به صفر رساند و یا اینکه با وجود بار مقدار ولتاژ تغذیه را در مقدار E

ثابت نگه داشت. در نتیجه با توجه به شکل مقدار توان راکتیو Q_i در معادله (1-2) با مقدار

$Q_s = Q_l + Q_\delta$ جایگزین می شود و Q_δ در مقداری تنظیم می شود که با چرخش ΔV ، $|E|=|V|$ گردد. از معادله بالا داریم:

$$|E|^2 = \left[V + \frac{R_s \rho_l + X_s Q_s}{V} \right]^2 + \left[\frac{X_s \rho_l - R_s Q_s}{V} \right]^2 \quad (3-1)$$

مقدار مطلوب Q_l با حل این معادله برای Q_s وقتی که $|E|=V$ و $Q_r = Q_s - Q_l$ باشد بدست می آید که با نتیجه گیری مهم زیر منجر می شود:

((یک جبران کننده راکتیو خالص قادر خواهد بود که تغییرات ولتاژ تغذیه را

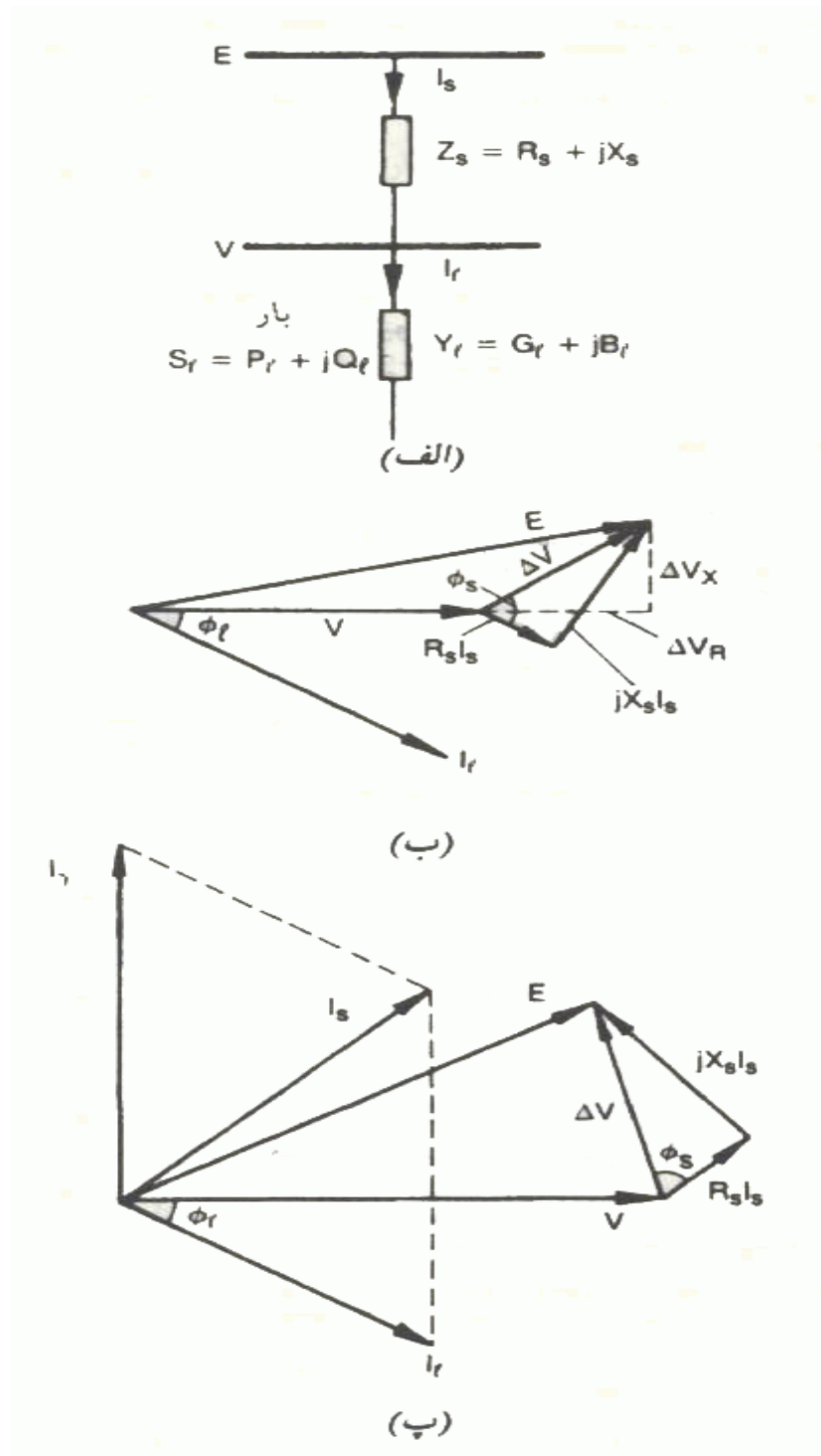
که در اثر توان واقعی و راکتیو بار بوجود می آید حذف نماید.))

در صورتیکه توان راکتیو یک جبران کننده بتواند بطور پیوسته در یک رنج کافی (در جهت پس فاز و پیش فاز) و در یک میزان تغییرات کافی کنترل شود، جبران کننده می تواند بعنوان رگولاتور ولتاژ ایده ال عمل نماید.

بایستی توجه داشت که فقط مقدار ولتاژ کنترل میشود و فاز آن بطور پیوسته با جریان بار تغییر می کند. پس یک نتیجه گیری مهم دیگر اینست که :

((جبران کننده راکتیو خالص نمی تواند در یک زمان هم ولتاژ را ثابت نگه دارد

و هم ضریب توان را اصلاح نماید.))

(الف) مدار معادل بار دو سیستم تغذیه

(ب) دیاگرام فازور

(پ) دیاگرام فازور (جبران برای ولتاژ ثابت)

۵-۱: جبران کننده بار بصورت رگولاتور ولتاژ:

مشخصه کنترلی نشان داده شده در شکل‌های ۳-الف و ۳-ب را می‌توان بصورت زیر بوسیله سه عدد مشخص کرد:

۱- ولتاژ نقطه زانوی V_k

۲- مقدار ماکزیمم یا نامی توان راکتیو $Q_{\gamma \max}$

۳- ضریب بهره K_{γ}

ضریب بهره به صورت تغییر توان راکتیو Q_{γ} تقسیم بر تغییر ولتاژ تعزیف می‌شود:

$$K_{\gamma} = \frac{dQ_{\gamma}}{dV} \quad \text{بنابراین (۴-۱)}$$

اگر مشخصه کنترلی خطی باشد آنگاه برای $Q_{\gamma} < Q_{\gamma \max}$ ، مشخصه به کمک معادله زیر نشان داده می‌شود:

$$V = V_k + \frac{Q_{\gamma}}{K_{\gamma}} \quad (۵-۱)$$

در شکل‌های بالا ضریب K_{γ} بی‌نهایت است و جبران کننده دقیقاً مقدار صحیح توان راکتیو را جذب یا تولید می‌کند تا مقدار ولتاژ نقطه تغذیه را در برابر تغییرات بار ثابت نگه دارد. حال با در نظر گرفتن مقدار معینی برای ضریب بهره K_{γ} خواص تنظیم‌کنندگی ولتاژ جبران کننده را وقتیکه در سیستم با اتصال کوتاه معین S_{cr} کار می‌کند تعیین می‌کنیم.

ولی سوال اصلی این است که چگونه مقدار ولتاژنقطه تغذیه با بار تغییر می کند(مخصوصاً با توان راکتیو بار)؟

با توجه به مطالب بالا، جبران کننده ایده آل در عملکرد تنظیم کنندگی ولتاژ خود دارای ضریب بهره معین K_γ است.

در عمل مقادیر خیلی زیاد K_γ به ندرت وجود دارد، زیرا مقادیر زیاد پایداری سیستم را در نقطه کار جبران کننده ضعیف می نماید و در برخی از انواع معین جبران کننده هاتراحی آن با ضریب بهره زیاد، ذاتاً گرانقیمت است. بنابراین بررسی رفتار جبران کننده با K_γ معین حائز اهمیت است.

بررسی را بر پایه هر فاز یا تک فاز و با فرض متعادل بودن شرایط ادامه میدهیم. فرض می شود که نسبت $\frac{X_S}{R_S}$ سیستم تغذیه بزرگ باشد و از تغییرات توان بار صرف نظر گردد. تعادل توان راکتیو بوسیله رابطه زیر بیان می شود:

$$Q_l + Q_\gamma = Q_s \quad (6-1)$$

مشخصه ولتاژ سیستم یا خط بار بوسیله معادله زیر بدست می آید:

$$V = E \left[1 - \frac{Q_s}{S_{CC}} \right] \quad (7-1)$$

(به شکل ۴- الف مراجعه شود). گرادیان خط بار نشان دهنده حساسیت ذاتی ولتاژ سیستم تغذیه نسبت به تغییرات توان راکتیو Q_s است. بنابراین:

$$\frac{dV}{dQ_s} = -\frac{E}{S_{SC}} \quad (۸-۱)$$

سطح اتصال کوتاه بالا منجر به کاهش حساسیت ولتاژ گردیده و خط بار را مسطح می نماید و در نتیجه گفته می شود که سیستم محکم است.

در حالت جبران نشده $Q_s = Q_l$ ، $Q_\gamma = 0$ ، طوریکه حساسیت ولتاژ نسبت به توان راکتیو بار Q_l برابر حساسیت

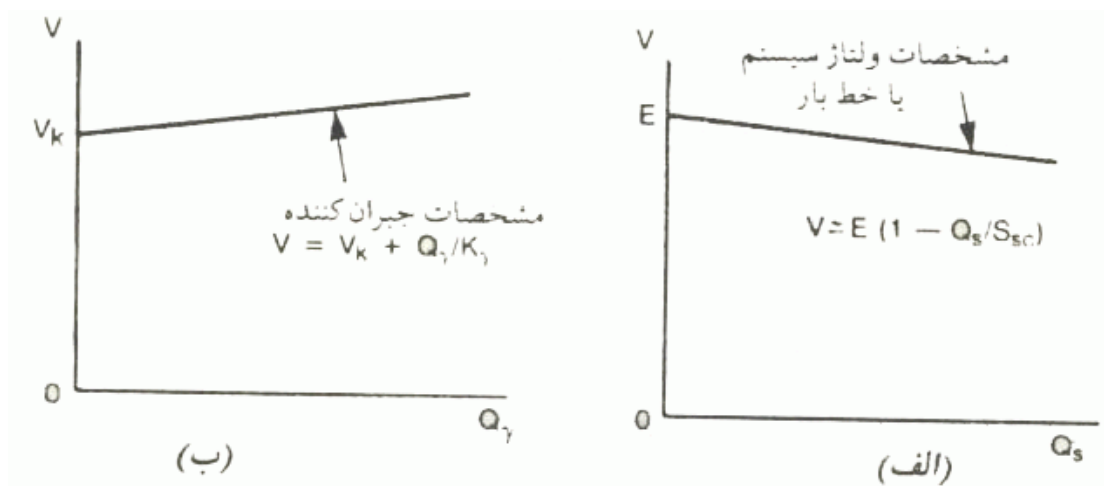
ذاتی یعنی $-\frac{E}{S_{SC}}$ می باشد. در حضور جبران کننده از معادلات (7-1) و (6-1)

داریم:

چون Q_γ تابعی از V است، حساسیت تغییر خواهد کرد.

$$V \cong E \left[1 - \frac{Q_l + Q_\gamma}{S_{SC}} \right]$$

(۸-۱)

شکل ۴-الف: مشخصه تقریبی ولتاژ-توان راکتیو

(ب) مشخصه ولتاژتوان جبران کننده ایده آل

توان راکتیو جبران کننده Q_l بوسیله تفاوت ولتاژ $V-V_K$ مطابق معادله ۵ بدست می آید. (به شکل ۴- ب مراجعه شود). طوری که :

$$Q_\gamma = K_\gamma (V - V_K) \quad (10-1)$$

قبلاً ملاحظه کردیم که ضریب بهره بالای K_γ یک مشخصه $\frac{V}{Q}$ سطح را ایجاد می کند. یعنی یک مشخصه ولتاژ ثابت محکم بدست می آید. بر حسب پریونیت یک ضریب بهره مثلاً 40Pu به این معناست که برای یک تغییر در ولتاژ V یا $(V - V_K)$ برابر $1/40$ یا 0.025Pu توان راکتیو جبران کننده از مقدار ۰ تا ۱ تغییر می کند. در ذیل آسانتر است که از پریونیت استفاده نماییم که در آن توان راکتیو مبنا $Q_{\gamma\max}$ و ولتاژ مبنا E خواهد بود.

اثر جبران کننده با جایگزینی مقدار Q_γ از معادله (9-1) مشخص می گردد با این صورت که :

$$V = E \left[\frac{1 + K_\gamma V_K / S_{SC}}{1 + K_\gamma E / S_{SC}} - \frac{Q_l / S_{SC}}{1 + K_\gamma E / S_{SC}} \right] \quad (11-1)$$

این معادله نشان می دهد که چگونه ولتاژ نقطه تغذیه نسبت به توان راکتیو بار Q_l با وجود جبران کننده و با شرایط $Q_\gamma < Q_{\gamma\max}$ تغییر می کند. گرچه تقریبی است اما پارامترهای مهم ، یعنی توان راکتیو بار مشخصه V_K ، K_γ جبران کننده ، و مشخصه E و S_{SC} سیستم را مستقیماً نشان میدهد.

اگر بار جبران نشده باشد داریم $K\gamma = Q\gamma = 0$ و معادله (11-1) به معادله ۵ تقلیل می یابد.

از معادله (11-1) واضح است که جبران کننده دارای دو اثر است :

((جبران کننده ولتاژ نقطه تغذیه در حالت بی باری را تغییر می دهد و حساسیت

ولتاژ نقطه تغذیه نسبت به توان راکتیو بار را تغییر می دهد.))

اگر ضریب بهره جبران کننده $K\gamma$ مثبت باشد، آنگاه حساسیت ولتاژ به معادله زیر تقلیل می یابد:

$$\frac{dV}{dQ\ell} = - \frac{E/S_{SC}}{1 + K\gamma E/S} \quad (121)$$

حال اگر از رابطه ۱۱ با فرض $V_K = E$ در حالت بی باری معادله زیر را بنویسیم:

$$\frac{1}{K_S} = - \frac{E}{S_{SC}}$$

آنگاه K_S نشان دهنده ضریب بهره سیستم است که برابر است با میزان توان راکتیوی که بایستی

از سیستم جذب شود تا اینکه ولتاژ سیستم به اندازه واحد تنزل یابد. بنابراین K_S سیستم با $K\gamma$

جبران کننده شباهت دارد و نقشی که جبران کننده در تعیین حساسیت کلی ولتاژ نقطه تغذیه

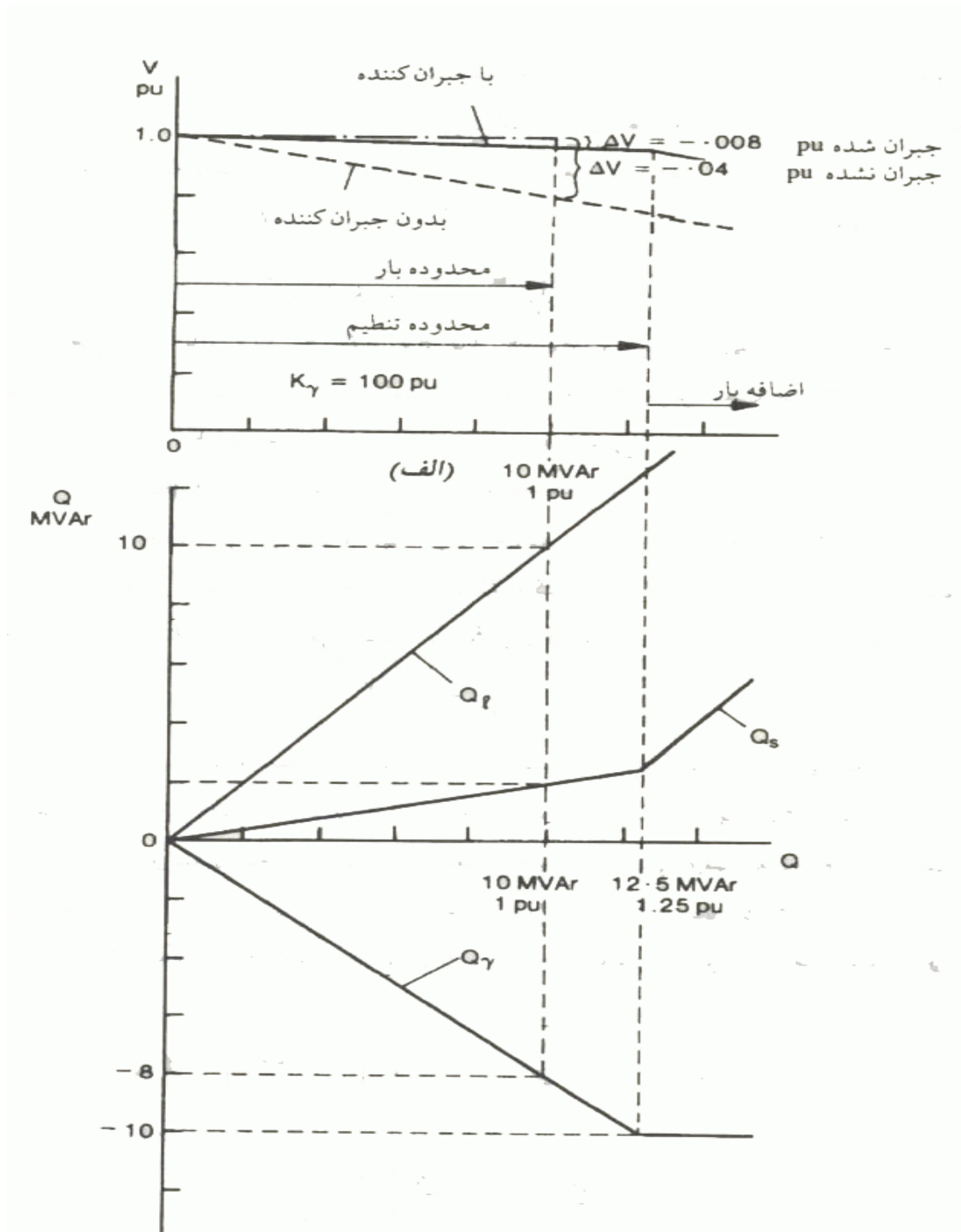
نسبت به توان راکتیو بار دارد، تابعی از نسبت $K\gamma/K_S$ می باشد مشروط بر اینکه $Q\gamma < Q_{\gamma\max}$ باشد.

رابطه بین مشخصه ها با فرض اینکه $S_{SC} = 250MVA$ و $Q_{\gamma\max} = 10MVA$ یعنی جبران کننده

کاپاسیتیو در شکل ۵ نشان داده شده است. بدلیل اینکه ضریب بهره جبران کننده مقدار معینی

است جبران توان راکتیو کامل نیست و Q_S از مقدار ۰ تا ۲ تغییر می کند. هنگامیکه توان راکتیو

بار با توان راکتیو نامی جبران کننده برابر است، جبران کننده هنوز 2MVA را در اختیار دارد، بطوریکه محدوده تنظیم در این مثال به سمت محدوده اضافه بار با توان راکتیو بار 12.5MVA توسعه می یابد.

الف) - مشخصه ولتاژ-توان سیستم جبران شده

ب) - دیاگرام تعادل توان راکتیو

تئوری کنترل توان راکتیو در سیستمهای

انتقال الکتریکی در حالت ماندگار

۱-۲: نیازمندیهای اساسی در انتقال توان ac:

انتقال مقدار عظیم توان الکتریکی ac وقتی امکان پذیر است که نیازمندیهای اساسی زیر بر آورده گردد:

۱- ماشین سنکرون بزرگ بایستی در وضعیت سنکرون باقی بمانند.

یکی از محدودیت های بهره برداری از خطوط انتقال این است که در یک خط با طول معین با افزایش توان انتقالی ، پایداری آن کاهش می یابد(بدون بروز اغتشاش فاحش) در سطح معینی از سطح انتقالی سیستم ناگهان نا پایدار می شود .ماشینهای سنکرون در دوانتهای خط از سنکرون خارج می شوند که این سطح توان انتقالی به حد پایداری ماندگار موسوم است. زیرا ماکزیمم توانی است که می تواند در حالت ماندگار انتقال یابد .(البته از نظر تئوری).

۲- ولتاژ بایستی نزدیک مقادیر نامی آنها نگه داشته شود.

دومین نیاز مندی اساسی شبکه انتقال ac نگره داری سطوح صحیح ولتاژ است. سیستمهای قدرت جدید ولتاژهای غیر عادی را حتی برای مدت زمان کوتاه هم تحمل نمی کنند. کاهش ولتاژ عموماً در اثر بار زیاد و یا قطع تولید ایجاد می شود منجر به رفتار عملکرد نا مطلوب بار مخصوصاً موتورهای القایی می شود. اضافه ولتاژ بدلیل ریسک جرقه زدن و شکست عایق یک شرایط خطرناکی است. اضافه ولتاژ منشا متعددی دارد. کاهش بار در قسمتهای معینی از سیکل بار روزانه سبب افزایش ولتاژ تدریجی می شود. اگر این اضافه ولتاژ کنترل نگردد، سبب کاهش عمر مفید عایقها می گردد، حتی اگر چنانچه به سطح شکست عایق نرسیده باشد. اضافه ولتاژ ناگهانی از قطع بار یا تجهیزات دیگر سیستم ناشی می شود. در حالیکه اضافه ولتاژ سریع و تند از عمل کلید زنی اتصال کوتاه و رعدوبرق ناشی می شود. در سیستم انتقال طولانی اگر چنانچه از جبران کننده استفاده نشده باشد اثر فرانتی مقدار توان انتقالی و فاصله انتقال را محدود می کند.

۲-۲: خطوط انتقال جبران نشده

الف - پارامترهای الکتریکی

یک خط انتقال با ۴ پارامتر پخش شده مشخص می گردد :

مقاومت سری I و اندوکتانس سری l و کندانکتانس موازی g و کاپاسیتانس C .

تمامی ۴ پارامتر توابعی از طرح خط یعنی اندازه هادی، نوع، فاصله هادی ها، ارتفاع آنها از زمین، فرکانس و درجه حرارت هستند. در مشخصه رفتار خط اندوکتانس سری و کاپاسیتانس

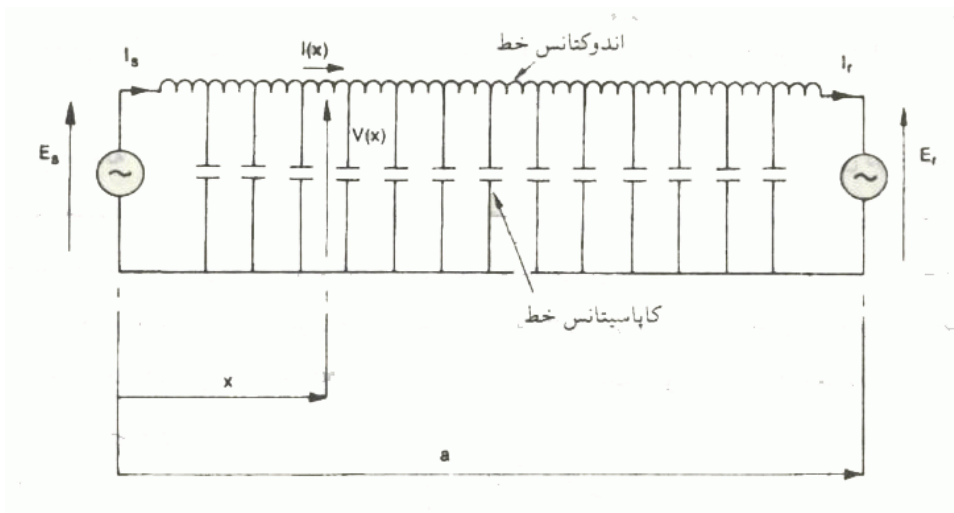
موازی غلبه دارند. در این رفتار مقاومت سری آنچنان تاثیری ندارد و در مشخص کردن تلفات اهمیت پیدا می کند. در این مبحث از کندانکتانس موازی هم صرف نظر شده است و مقادیر نامی توالی مثبت در نظر گرفته شده اند.

شکل ۱ مدار معادل یک فاز خط انتقالی که ماشینهای سنکرون مشابه در ابتدای و انتهای آن متصل شده است را نشان می دهد. به چنین خطی که دارای معادله اساسی :

$$\text{و (2-1) } \frac{d^2 v}{dx^2} = \Gamma^2 v$$

$$(2-2) \Gamma^2 = (r + j\omega l)(g + j\omega c)$$

می باشد، خط متقارن گفته می شود.

-- نمایش خط انتقال طویل به کمک اجزاء متمرکز

۲-۳: خط مدار باز جبران نشده

پروفایل ولتاژ و جریان:

یک خط بدون تلفات که انتهایش باز واز ابتدا توسط ژنراتور انرژی دار می شود بوسیله معادله زیر تعریف می شود :

$$V(x) = V_r \cos \beta(\alpha - x) + jZ_0 I_r \sin(\alpha - x) \quad (2-3)$$

که با $I_r = 0$ خواهیم داشت :

$$V(x) = V_r \cos \beta(\alpha - x) \quad (2-4)$$

$$I(x) = j \left[\frac{V_r}{Z_0} \right] \sin \beta(\alpha - x) \quad (2-5)$$

ولتاژ و جریان در ابتدای خط از این معادلات با $x=0$ بدست می آید:

$$E_s = V_r \cos \theta \quad (2-6)$$

که V_r و E_s همفاز هستند و با این حقیقت که توان انتقالی صفر است سازگار می باشد.

پروفایل ولتاژ خط که بوسیله معادله (2-4) بیان شد را می توان بر حسب E_s به شکل بهتری

نوشت :

$$V(x) = E_s \frac{\cos \beta(\alpha - x)}{\cos \theta}$$

بطریق مشابه پروفایل جریان از رابطه زیر بدست می آید.

$$I(x) = j \frac{E_s \sin \beta(\alpha - x)}{Z_0 \cos \theta} \quad (2-8)$$

در عمل افزایش ولتاژمدار با بزرگتر از مقدار یست که از معادله 2-6 که در آن ولتاژ در ابتدای خط ثابت فرض شده است. با باز شدن ناگهانی انتهای خط ولتاژ در ابتدای خط بلافاصله به مقدار ولتاژ مدار باز ژنراتور ابتدای خط افزایش می یابد یعنی ولتاژ ترمینال تقریباً به اندازه افت ولت در راکتانس اتصال کوتاه که بواسطه عبور جریان قبل از مدار باز بوجود می آمد افزایش پیدا می کند. این موضوع علیرغم اهمیت عملی آن بیشتر مورد بررسی قرار نخواهد گرفت ولی توجه می دهیم که بطور نمونه مطلوبست که در بدترین شرایط یعنی وقتی که تمام خطوط موازی در مدار هستند کمترین ژنراتورها در مدار هستند، تحریک ژنراتورها هنوز عمل کاهش ولتاژ را انجام نداده اند. بایستی افزایش ولتاژ در ابتدای خط تا ۲۵٪ و در انتهای خط تا ۴۰٪ محدود شود.

مقدار I_s در شکل برابر ۴۲٫۹٪ جریان مربوط به بار طبیعی خط است.

۲-۴ : خط جبران نشده در حالت بار داری:

اثر طول خط، توان بار و ضریب توان بر ولتاژ و توان راکتیو:

خط شعاعی با ولتاژ ثابت در ابتدای خط، یک بار با $P + jQ$ واقع در انتهای خط انتقال جریان زیر را می کشد:

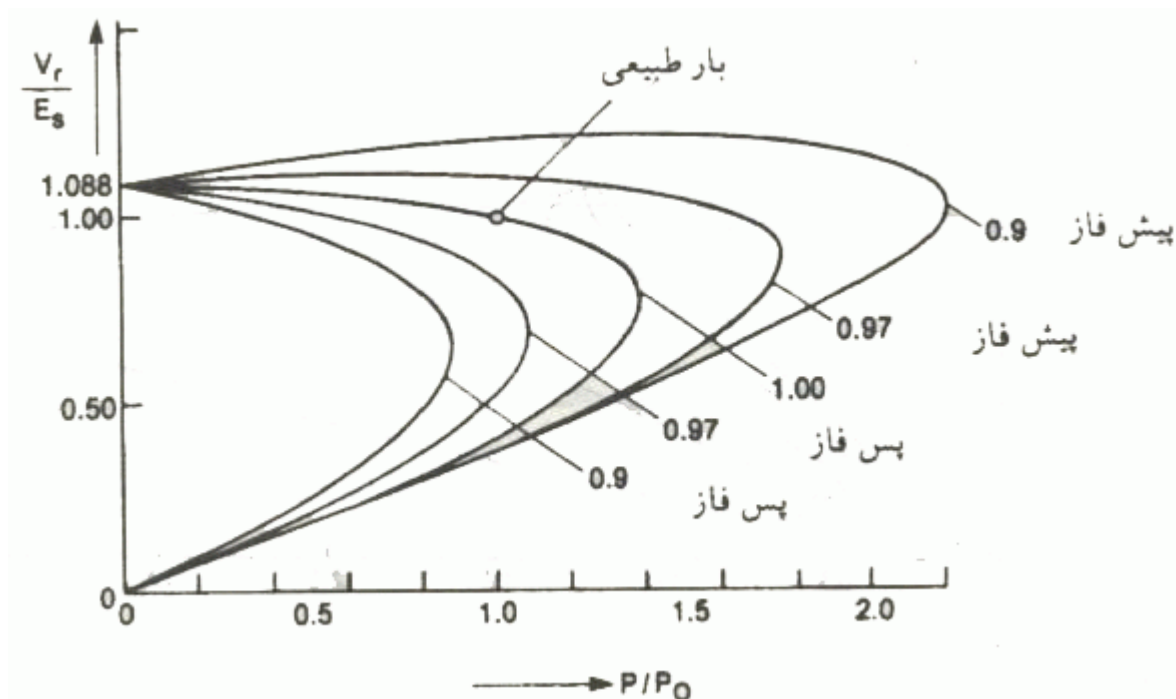
$$I_r = \frac{P - jQ}{V_r} \quad (2-9)$$

اگر خط بدون تلفات در نظر گرفته شود ولتاژ ابتدای خط و انتهای خط نیز بوسیله رابطه زیر به هم ارتباط داده می شوند:

$$E_S = V_r \cos \theta + jZ_0 \sin \theta \frac{P - jQ}{V_r} \quad (2-10)$$

چند خاصیت مهم انتقال ac از شکل بوضوح استنباط می شود برای هر ضریب توان بار یک حداکثر توان انتقالی وجود دارد. برای هر مقدار P کمتر از ماکزیمم دو جواب برای V_r وجود دارد. (یعنی دو ریشه معادله ۲-۱۰). عملکرد نرمال سیستم قدرت همیشه در مقدار بالایی ولتاژ است که در محدوده حول 1 pu قرار دارد.

وقتی $P=Q=0$ معادله ۲-۱۰ به معادله ۲-۶ که مربوط به شرایط مدار باز است تقلیل می یابد. همچنین از شکل بوضوح بر می آید که پروفایل ولتاژ مسطح در ضریب واحد وقتی که $P = P_0$ است بدست می آید، یعنی $V_r = E_s$ است.

--- مقدار ولتاژ انتهای خط، در یک خط شعاعی ۲۰۰ مایل بدون تلفات، بصورت تابعی از توان بار و ضریب توان

ضریب توان بار یک تاثیر شدیدی بر روی ولتاژ انتهای خط دارد. بارهای با ضریب قدرت پس فاز، با ضریب قدرت واحد یا با ضریب قدرت پیش فاز بالا، تمایل دارند که با افزایش P ولتاژ V_r را کاهش دهند. در بارهای با ضریب قدرت پیش فاز (به استثناء آنهاييکه نزديک به ۱ هستند)

ولتاژ V_r افزایش می یابد تا وقتی که P به مقدار خیلی بالاتر برسد. بارهای با ضریب قدرت پیش فاز توان راکتیو تولید می کنند که تکمیل کننده توان راکتیو بارگیری خط است و ولتاژ خط را تقویت می نمایند.

نیازمندی توان راکتیو :

نیازمندی توان راکتیو خط بوسیله ولتاژ و سطح انتقالی مشخص می شود. اهمیت دارد که بدانیم این نیاز مندیها چیست. زیرا اینها هستند که مقادیر نامی توان راکتیو ماشینهای سنکرون ترمینال و همچنین وسایل جبران کننده راتعیین می کنند. باید توجه داشت که ضریب توان ترمینال منتجه تمام مدارهایی است که به آن طرف خط متصل گردیده اند. بعنوان مثال اگر بار القایی در ابتدای خط متصل شود به ژنراتور سنکرون در جذب توان راکتیو بارگیری خط کمک می نماید. بطور کلی، بدون حضور وسایل جبران کننده، ماشینهای سنکرون بایستی تفاوت بین توان راکتیو خط و بار محلی را تولید و یا جذب نمایند.

در نقطه میانی خط $P_m + jQ_m = V_m I_m^* = P$ که توان انتقالی است. توجه اینکه $Q_m = 0$ یعنی بعد از نقطه میانی توان راکتیو عبور نمی کند. توان واقعی و راکتیو که بایستی در ابتدای خط فراهم شود برابر است با

$$P_s + jQ_s = E_s I_s^*$$

عبارت Q_s را می توان بصورت زیر منظم کرد با استفاده از رابطه :

$$P_m = V_m I_m \quad \text{و} \quad P_0 = \frac{V_0^2}{Z}$$

داریم :

$$Q_s = P_0 \frac{\sin \theta}{2} \left[\left(\frac{P}{P_0} \right)^2 \left(\frac{V_0}{V_m} \right)^2 - \left(\frac{V_m}{V_0} \right)^2 \right] \quad (2-11)$$

این معادله نشان می دهد که چگونه ولتاژ نقطه میانی خط متقارن با توان راکتیو مورد لزوم رابطه دارد. از روی تقارن میتوان گفت که معادله ۲-۱۱ به هر دو انتها ی خط اعمال می شود و هر طرف نیمی از خط کل را تغذیه می کند. با توجه به علامت قراردادی توان راکتیو میتوان نوشت $Q_s = -Q_r$ جاییکه $P = P_0$ باشد یعنی در بار طبیعی باشد، اگر $V_m = 1pu$ معادله ۲-۱۱ نتیجه می دهد که $Q_s = 0$ نتیجه ای که برایمان آشناست.

در حالت بی باری یعنی $p=0$ اگر ولتاژ ترمینال تنظیم شوند طوریکه $E_s = E_r = V_0 = 1pu$ و سپس $I_m = 0$ باشد :

$$2-12 \quad Q_s = -P_0 \operatorname{tg} \frac{\theta}{2}$$

که این معادله با معادله $E_s = E_r$ و $P = 0$ نشان میدهد که توان راکتیو ابتدای خط همان توان بارگیری نصف خط است. اگر ولتاژهای ترمینال بطور پیوسته تنظیم شوند طوریکه ولتاژ نقطه میانی $V_m = V_0 = 1pu$ در تمام سطوح توان انتقالی باشد آنگاه از معادله ۲-۱۱ داریم :

$$2-13 \quad Q_s = P_0 \frac{\sin \theta}{2} \left[\left(\frac{P}{P_0} \right)^2 - 1 \right] = -Q_r$$

بعلاوه بازای $V_m = V_0$ می توان نشان داد :

$$2-14 \quad E_s = V_m \sqrt{1 - \sin^2 \frac{\theta}{2} \left[1 - (P/P_0)^2 \right]} = E_r$$

این دو معادله رفتار کلی خط متقارن را نشان می دهد. اگر $P < P_0$ ولتاژ نقطه میانی بزرگتر از ولتاژ ترمینال است.

اگر $P > P_0$ عکس این مطلب صادق است و برای $P = P_0$ پروفایل ولتاژ مسطح مثبت است. نشان دهنده این است که در دو انتهای خط توان راکتیو جذب می شود. وقتی $P > P_0$ نشان دهنده کمبود توان راکتیو خز است. توان راکتیو اضافی و یا توان راکتیو کمبود خط را می توان بوسیله جبران کننده ها تصحیح کرد که در فصل بعدی توضیح داده خواهد شد.

بواسطه وجود اغتشاشات دایمی کوچک در توان انتقالی در هر سیستم واقعی و همچنین اغتشاشات فاحش اتفاقی که در اثر خط و یا عمل کلیدزنی بوجود می آید عملاً خط جبران نشده قادر نخواهد بود خیلی نزدیک به حدپایداری مانگار خودش کار کند. یک مارجین (فاصله اطمینان) لازم است و بر اساس تجربه یک قانون کلی است که زاویه بار در خط جبران نشده نبایستی بیش از ۳۰ درجه تجاوز نماید که در این زاویه خط نصف توان ماکزیمم را انتقال می دهد. مقادیر کوچک توان می تواند بطور پایدار از خطوط طولانی تر انتقال داده شود، اما وقتی از جبران کننده استفاده نمی شود حداکثر طول مجاز خط هنوز بوسیله مقدار ولتاژ بی باری V_m با مقادیر نامی توان راکتیو ماشینهای سنکرون (که در حالت بی باری جذب و یا در تمام بار تولید می کنند) محدود می گردد.

عبارت دیگری برای نیازمندی توان راکتیو :

همانطوریکه در بخش قبل معادله ۲-۱۱ برای توان راکتیو مورد نیاز در ابتدا و انتهای خط با V_m بدست آمد می توان یک فرمول دیگر برای توان راکتیو در انتهای خط بدست آورد که :

$$2-15 \quad Q_r = \frac{V_r (V_s \cos \delta - V_r \cos \theta)}{Z_0 \sin \theta}$$

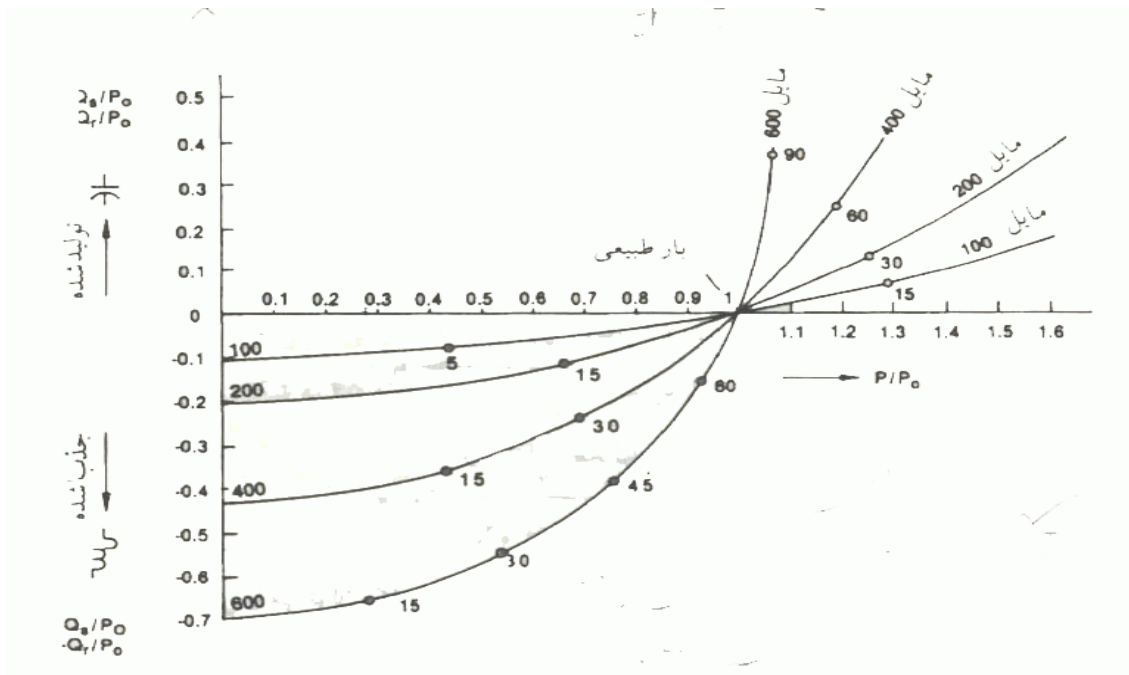
یک روش مشابهی را می توان بکار برد تا فرمول زیر را برای توان راکتیو در ابتدای خط بدست آورد .

$$2-16 \quad Q_s = \frac{V_s (V_r \cos \delta - V_s \cos \theta)}{Z_0 \sin \theta}$$

این عبارت برای وقتی که خط متقارن نباشد یعنی $V_s \neq V_r$ باشد قابل قبول است اگر $V_s = V_r$ خط متقارن بوده و داریم :

$$2-17 \quad Q_s = \frac{V_s^2 (V_r \cos \delta - \cos \theta)}{Z_0 \sin \theta} = -Q_r$$

که اگر $P < P_0$ و $V_s = 1 pu$ و δ کوچکتر از θ و $\cos \delta > \cos \theta$ ، Q_s منفی است در حالیکه Q_r مثبت است. این مطلب بیانگر اینست که توان راکتیو در ابتدای خط و انتهای خط هر دو جذب می شوند.

نیازمندی توان راکتو در ترمینالهای خط متقارن بصورت تابعی از توان انتقالی و طول خط

۲-۵: خطوط انتقال جبران شده

۲-۵-۱: انواع جبران سازی Z_0 - مجازی ، θ - مجازی :

در این مبحث جبران سازی به معنای تغییر مشخصات الکتریکی خط به منظور افزایش ظرفیت توان انتقالی و بر آورده کردن نیازمندیهای انتقال که در بخش قبلی بیان شد می باشد. با این هدف کلی یک سیستم جبران کننده ایده آل اعمال زیر را انجام خواهد داد :

۱- در ایجاد یک پروفایل ولتاژ مسطح در تمامی سطوح انتقال توان مساعدت می نماید.

۲- با افزایش حد اکثر توان انتقال پایداری را بهبود می بخشد.

یک روش مقرون به صرفه در جوابگویی به نیاز توان راکتیو در سیستم انتقال را فراهم می کند. عددیکه برای ارزیابی میزان تاثیر سیستم جبران کننده بکار می رود عبارت است از حاصلضرب طول خط در ماکزیمم توان انتقالی .

- یک پروفایل ولتاژ مسطح حاصل می شود اگر چنانچه امپدانس ضربه ای موثر خط تغییر

داده شود طوریکه مقدار مجازی Z'_0 را دارگردد که $P'_0 = \frac{V_0^2}{Z'_0} = P$ (۲-۱۸) که در آن P

توان واقعی است که بایستی انتقال یابد و V_0 ولتاژ نامی خط است. جبران کننده ایده آل بایستی توانایی تغییرات سریع داشته باشد. جبران کننده ای که نقش تغییر Z_0 یا P_0 را دارد به جبران امپدانس ضربه ای یا جبران Z_0 موسوم است. کنترل کردن امپدانس ضربه ای مجازی به منظور انتقال توان مشخص به این معنا نیست که اطمینان حاصل نماییم که در انتقال توان در فاصله های طولانی تر، پایداری حفظ گردد. در عمل در غیاب جبران کننده در فواصل خیلی کوتاهتر پایداری یک فاکتور محدود کننده می باشد.

هر دو پارامتر اساسی خط یعنی Z_0 و θ از طریق تاثیر بر روی زاویه انتقال δ بر پایداری تاثیر می گذارند. وقتی خطی از طریقی جبران می شود که معادله ۲-۱۸ را برقرار نماید تا پروفایل ولتاژ مسطح بدست آید. برای نیل به این مقصود دو روش جبران بکار گرفته شده است . یکی

کاربرد خازنهای سری و کاهش X_ℓ و در نتیجه کاهش θ است. زیرا در فرکانس پایه $\theta = \sqrt{\frac{X_\ell}{X_c}}$

می باشد. این روش به جبران طول الکتریکی خط یا جبران θ موسوم است. روش دیگر این است که خط را به بخشهای کوچکتر تقسیم می کنیم که تقریباً هر بخش از بخشهای دیگر مستقل باشد. (به جز آنکه همگی توان مشترکی را انتقال می دهند). این روش به جبران با

تقسیم بندی خط موسوم است. این کار با اتصال دادن جبران کننده ها ولتاژ ثابت در فواصل مختلف خط انجام می شود.

۶-۲: جبران کننده های اکتیو و پاسیو:

مفید است که جبران کننده های پاسیو از جبران کننده های اکتیو تمیز داده شوند. جبران کننده های پاسیو شامل خازنها و راکتورهای موازی، خازنهای سری می باشند. این وسایل جبران کننده ممکن است بطور دائم در مدار قرار گیرند و یا به مدار سوئیچ شوند. اما عموماً قادر به تغییرات پیوسته نخواهند بود. اینها با تغییر دادن کاپاسیتانس و اندوکتانس طبیعی کار می کنند و کارشان اساساً استاتیک است. قطع نظر از عمل سوئیچینگ، غیر قابل کنترل می باشند.

جبران کننده های پایاسو فقط برای جبران امپدانس ضربه ای، و جبران طول خط بکاربرده می شوند. بعنوان مثال راکتورهای موازی برای جبران اثرات خازن پخش شده خط، مخصوصاً برای محدود کردن، افزایش ولتاژ ناشی از بی باری یا بار کم بکاربرده می شوند. امپدانس ضربه ای مجازی را افزایش و بار طبیعی مجازی را کاهش می دهند. از خازنهای موازی برای افزایش خاصیت کاپاسیتانس خط در شرایط بار زیاد استفاده می شود. اینها با تولید توان راکتیو موجب افزایش ولتاژ می گردند. امپدانس مجازی ضربه ای را کاهش و بار مجازی را افزایش می دهند. از خازنهای سری در جبران طول خط استفاده می شود.

- جبران کننده های اکتیو معمولاً جبران کننده های موازی هستند که دارای این خصیصه هستند که قادرند ولتاژ را در ترمینال خودشان ثابت نگه دارند. این عمل را با تولید ویا جذب

مقدار صحیح مورد نیاز توان راکتیو به منظور جبران تغییرات ولتاژ در نقطه اتصال انجام می دهند. آنها معمولاً قادرند تغییرات سریع و پیوسته را فراهم آورند. کنترل آنها ممکن است ذاتی نظیر جبران کننده قابل اشباع و یا بوسیله یک سیستم نظیر کندانسور سنکرون و جبران کننده های تایریستور انجام گیرد. در کاربرد جبران توان راکتیو تا حد امکان بایستی ملاحظات اقتصادی را رعایت کرد. در بعضی موارد وارد کردن تغییرات در سیستم طراحی شده موجود به منظور مدیریت توان راکتیو در مقایسه با نصب وسایل جبران کننده روشی ارزانتر می باشد. بعنوان مثال با وارد کردن سیگنالهای فیدبک در رگولاتور ولتاژ اتماتیک ماشینهای سنکرون می توانند پایداری سیستم و توان انتقالی را افزایش داد. مثال دیگر اینکه خازنها و راکتورهای موازی می توانند پس از یک پرلود تغییر تکاملی در پاترن (الگوی) بار سیستم دوبار جایابی شوند.

کاربردهای دیگر جبران کننده ها در سیستم انتقال شامل مدیریت توان راکتیو عبوری از خطوط به منظور کاهش تلفات، مستهلک کردن نوسانات، فراهم کردن توان راکتیو مورد نیاز مبدل‌های DC می باشد. در زمینه توسعه وسایل جبران تلاش و فعالیت بر روی کنترلر استاتیک توان راکتیو یا جبران کننده استاتیک متمرکز است تا بازده و قابلیت اعتماد و مشخصه های پاسخ آن را بهبود بخشند. در زمینه تحلیلی توجه به توسعه بهینه جبران کننده ها، امتیازات کاربرد طرحهای جبران موازی و سری (در خطوط طویل) نسبت به یکدیگر و مدل کردن جبران کننده ها بر روی کامپیوتر دیجیتال معطوف می باشد.

۲-۷: جبران سازی ثابت پخش شده یکنواخت:

معمولاً جبران کننده ها در دو انتهای خط و یا در فواصل معین در طول خط نصب می شوند. فرمولهای بدست آمده بطور تقریب در اغلب موارد برای سیستمهای عملی با جبران متمرکز بدلیل اینکه فاصله بین جبران کننده ها با هم عواملی که با حداکثر طول خط جبران نشده را محدود می نماید، محدود می گردد قابل قبول است. Z_0 خط جبران نشده را می توان به شکل زیر نوشت:

$$Z_0 = \sqrt{\frac{L}{C}} = \sqrt{\frac{j\omega l}{j\omega c}} = \sqrt{x_\ell x_c} \quad ۲-۱۹$$

اگر $L_{YSH} (H/mi)$ را بعنوان اندوکتانس جبران موازی پخش شده یکنواخت در نظر بگیریم، مقدار موثر ادمیتانس کاپاسیتیو موازی در هر مایل برابر خواهد شد با:

$$(j\omega c)' = j\omega c(1 - K_{sh}) \quad ۲-۲۰$$

که در آن K_{sh} درجه جبران کنندگی موازی است:

$$K_{sh} = \frac{1}{\omega^2 L_{sh} C} = \frac{X_c}{X_{ysh}} = \frac{b_{ysh}}{b_c} \quad ۲-۲۱$$

به روش مشابه می توان اثر خازن سری پخش شده یکنواخت C_{Ysh} را نشان داد که در اینصورت داریم:

$$Z_0' = Z_0 \sqrt{1 - K_{se}} \quad ۲-۲۲$$

که در آن K_{se} درجه جبران کنندگی سری است و از رابطه زیر بدست می آید.

$$K_{se} = \frac{1}{\omega^2 / C_{ysh}} = \frac{X_{yse}}{X_1} = \frac{b_1}{b_{yse}} \quad ۲-۲۳$$

با ترکیب اثر جبران موازی و سری داریم :

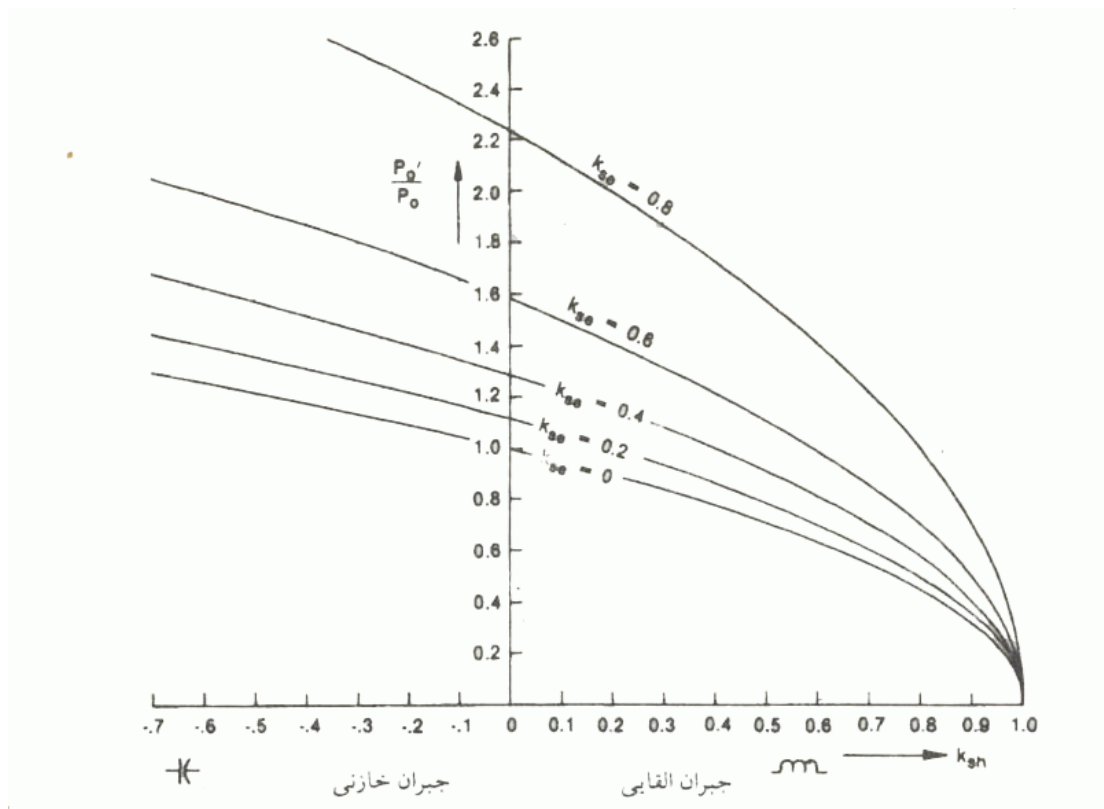
$$2-24 \quad Z_0' = Z_0 \sqrt{\frac{1-K_{se}}{1-K_{sh}}}$$

تمامی معادلات معتبر خواهد بود اگر $\frac{V_0^2}{Z_0}$ را داشته باشیم :

$$2-25 \quad P_0' = P_0 \sqrt{\frac{1-K_{sh}}{1-K_{se}}}$$

$$2-26 \quad \theta' = \theta \sqrt{(1-K_{sh})(1-K_{se})}$$

طول الکتریکی

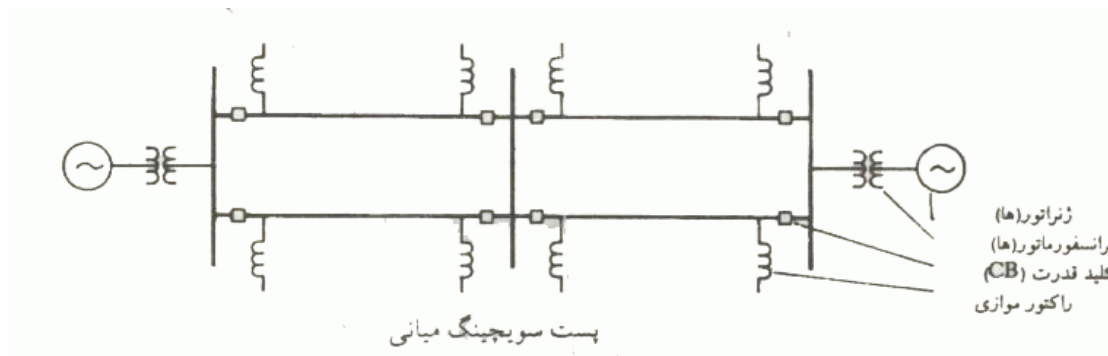
بار طبیعی مجازی بصورت تابعی از K_{sh} و K_{se}

۲-۸: برای هر مقدار ثابت جبران سری، جبران موازی خازنی اضافی موجب افزایش θ' و P_0' و کاهش Z_0' می‌گردد. و حال آنکه جبران موازی القایی اثر معکوس دارد. جبران موازی القایی ۱۰۰٪ θ' و P_0' را به صفر تقلیل و Z_0' را به بی نهایت افزایش می‌دهد و این یک پروفایل ولتاژ مسطح را در بار صفر ایجاد نموده و بکارگرفتن راکتورهای موازی به منظور حذف اثر فرانتی را توصیه می‌نماید. در شرایط بار زیاد، پروفایل ولتاژ مسطح، با بکارگرفتن خازنهای موازی به جای راکتور حاصل می‌شود. بعنوان مثال، اگر بخواهیم توان $\frac{1}{2}P_0$ را انتقال داده ولتاژ مسطح داشته باشیم و اگر جبران موازی نداشته باشیم به $30\%pu$ مطابق شکل صفحه قبل جبران سری پخش شده نیازمندیم یعنی $K_{se} = 0.3$. در واقع بواسطه ماهیت متمرکز خازنهای سری، برای کنترل ولتاژ مناسب نخواهد بود. موارد استعمال طبیعی آنها در تثبیت ولتاژ یا کاهش طول خط مجازی θ' است.

در غیاب جبران موازی القایی ($K_{sh} = 0$) توان راکتیو بارگیری تولید شده توسط خط جبران شده سری در حالت بی باری، تقریباً توان راکتیو بارگیری خط کاملاً جبران نشده با طول یکسان، برابر است. اگر خط آنقدر طویلاست که در وهله اول جبران سری را ایجاد می‌نماید در انصورت در شرایط بی باری نیاز است که در ترمینال ماشینهای سنکرون توان راکتیو اضافی جذب گردد. بعلاوه عملکرد تحریک ماشینهای سنکرون در بارهای زیاد پایداری را که خازنها قصد افزایش آن را داشته اند را کاهش می‌دهد. این مساله را می‌توان با اعمال جبران القایی موازی اضافی مرتفع کرد.

۱- کنترل ولتاژ مدار باز با استفاده از راکتورهای موازی:

جبران کننده با راکتور موازی ، امدانس ضربه ای مجازی را افزایش و بار طبیعی مجازی را ، یعنی باری که در آن پروفایل ولتاژ مسطح است در حالت بی باری (مدار باز). در عمل راکتورهای موازی نمی توانند بطور یکنواخت در طول خط پخش شوند. آنها در ابتدا و انتهای خط و در نقطه میانی خط-معمولاً در پست های سوئیچینگ میانی- متصل می گردند. یک ترتیب قرار گرفتن آنها برای یک خط دو مداره در شکل زیر نشان داده شده است. در یک خط شعاعی طویل پست های کلید زنی در فواصل بین ۲۵۰-۵۰ مایل قرار می گیرند.

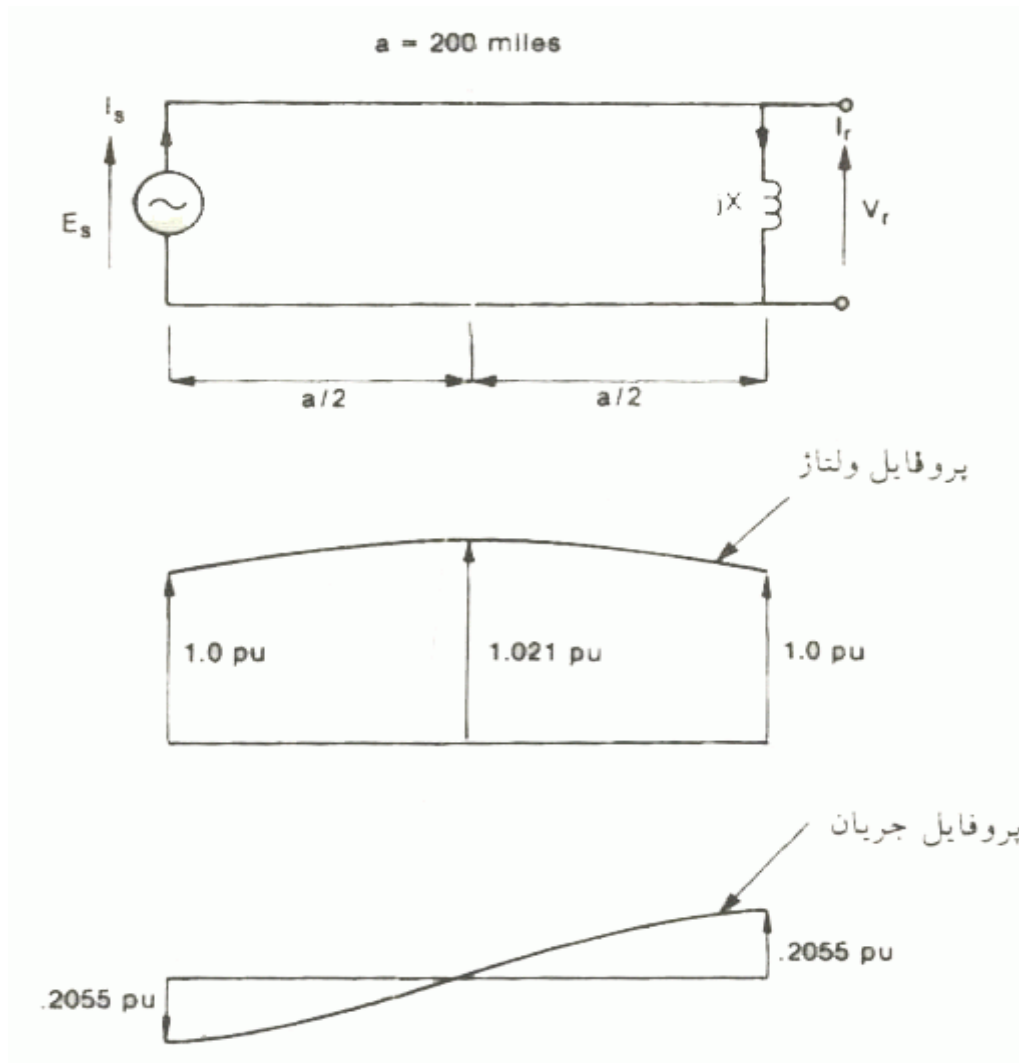

((نحوه قرار گرفتن راکتورها بر روی خط انتقال ac طویل ولتاژ بالا)).

خازنهای موازی معمولاً به مدار سوئیچ می شوند. در صورت وقوع قطع ناگهانی بار یا باز شدن خط بایستی آنها را به سرعت از مدار قطع نمود تا از افزایش بیشتر ولتاژ ممانعت نموده و

احتمال وقوع فرورزونانس در جاییکه ترانسفورماتورها در مدار قرار دارند- کاهش داده شود. مقادیر و محاسبه مقادیر نامی بهینه خازنها و راکتورهای موازی و نقاط اتصال آنها عموماً به کمک مطالعات پخش بار، با در نظر گرفتن تمامی پیکر بندی ممکن سیستم انجام می گیرد. برای اینکه ولتاژ ابتدا و انتهای خط برابر باشند X بایستی از رابطه زیر بدست آید.

$$X = Z_0 \frac{\sin \theta}{1 - \cos \theta} \quad ۲-۲۷$$

پروفایل ولتاژ و جریان در یک خط جبران شده موازی در حالت بدون بار.

با استفاده از معادله $V_r = jXI_r$ و نیز با توجه به اینکه در شکل پروفایل ولتاژ نسبت به نقطه میانی تقارن دارد که در نیمه سمت چپ خط جریان بارگیری منفی است. در نقطه میانی صفر و در نیمه سمت راست مثبت است. ماکزیمم ولتاژ در نقطه میانی خط رخ داده و بدست می آید :

$$V_m = V_r \left[\cos \frac{\theta}{2} + \frac{z_0}{X} \sin \frac{\theta}{2} \right] = \frac{E_s}{\cos \frac{\theta}{2}} \quad 2-28$$

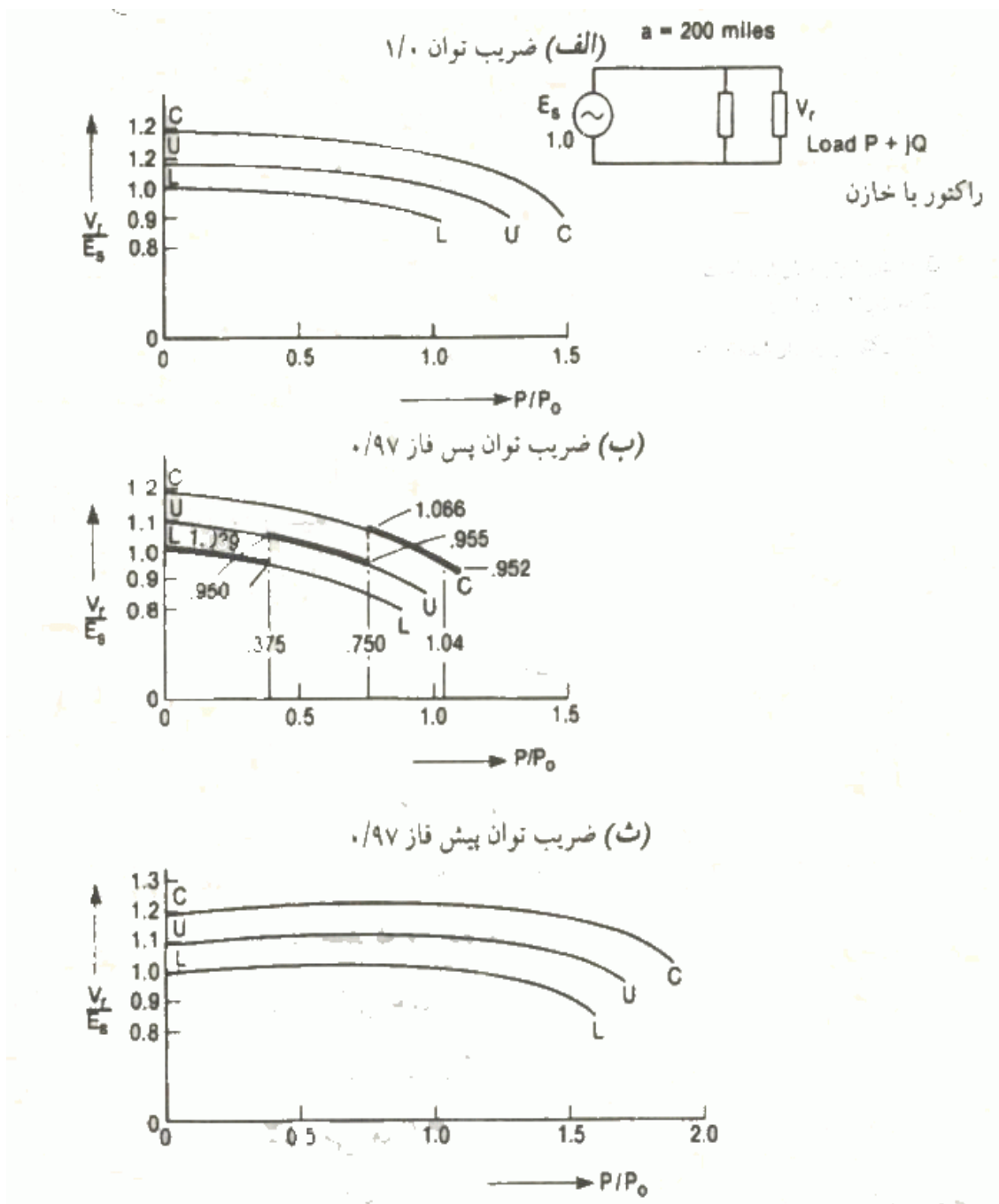
معادله ۲-۲۸ نشان می دهد که خط همراه با راکتور موازی در حالت بی باری مشابه دو خط مدار باز جداگانه که پشت به پشت در نقطه میانی به هم متصل شده باشند رفتار می کنید. افزایش ولتاژ مدار باز هزینه خط از طریق معادله ۲-۱۸ بدست می آید.

۱۰-۲: کنترل ولتاژ بوسیله سوئیچ کردن جبران کننده موازی:

دیاگرام تنظیم ولتاژ برای خط برای سه ضریب توان متفاوت در شکل رسم شده است. منحنی هایی که با U مشخص شده است مربوط به خط جبران نشده و آنهایی که با L مشخص شده اند مربوط به وقتی است که راکتور موازی مورد بحث قبل به خط متصل می گردد و آنهایی که با C مشخص شده اند مربوط به وقتی است که بجای راکتور موازی خازن با همان راکتانس به مدار متصل می گردد. این حقیقت که منحنی L در هر حالت پایین تر از منحنی U قرار دارد بازگو کننده این واقعیت است که در خط جبران نشده توان راکتیو بارگیری خط (شارژ خط) تا حدودی ولتاژ خط را در شرایط بارداری حمایت می کند. در صورتیکه راکتور موازی بطور دائم در مدار قرار داشته باشد این امتیاز از آن سلب می گردد. شکل زیر اصولی را نشان می دهد که بر اساس می توان ولتاژ انتهای خط را در هنگام تغییر بار با سوئیچ کردن خازن و راکتور تا حدودی ثابت نگه داشت.

در این مثال فرض می شود که ضریب توان بار ۹۷٪ پس فاز باشد. در بار صفر، راکتور موازی به مدار متصل می گردد و در نتیجه ولتاژ مدار باز خط جبران نشده را از 1.088 به 1 pu کاهش می دهد. راکتور تا وقتیکه توان انتقالی به 0.375 pu می رسد در مدار باقی می ماند و در این سطح توان و ولتاژ انتهای خط به مقدار 0.95 کاهش می یابد. از این پس راکتور از مدار جدا شده و مدار در فاصله $P = 0.375 pu$ و $P = 0.75P_0$ جبران نمی شود. در سطح توان انتقالی اخیر ولتاژ به مقدار 0.955 کاهش می یابد. وقتیکه $P = 0.75P_0$ است خازن به مدار سوئیچ می شود و در نتیجه ولتاژ را تا فرارسیدن سطح توان انتقالی 1.04P به مقدار بالاتر از 0.95PU نگاه می دارد. در عمل سوئیچ کردن راکتورها و یا خازنها با کنترل تپ چنجر ترانسفورماتور و سایر وسایل تنظیم ولتاژ

همانگ می گردد تا اینکه ولتاژ در محدوده کوچکتري از آنچه در شکل نشان داده شده است نگاه داشته شود.

---- کنترل ولتاژ بوسیله سویچ کردن جبران کننده موازی

۱۱-۲: جبران سری

۱۱-۲-۲: اهداف کلی و محدودیت های عملی :

همانطوریکه در بخش ۹-۲ بحث شد مفهوم اصلی جبران سری این است که بخشی از راکتانس خط بوسیله خازن سری حذف می گردد. حداکثر توان انتقالی افزایش، در یک سطح معینی از توان انتقالی زاویه انتقال کاهش و بار طبیعی مجازی افزایش پیدا می کند. البته راکتانس خط بطور موثر کاهش یافته و در نتیجه مقدار کمتری از توان راکتیو بار گیری خط را جذب نموده و بنابراین نوعی جبران موازی القایی را ایجاد می نماید. خازنهای سری بوسیله کاهش راکتانس القایی واقع بین ابتدا و انتهای یک خط دارای کاربرد طبقه بندی اصلی دو گانه زیر است :

۱- برای افزایش توان انتقالی خط (با هر طولی) می تواند بکار برده می شود. در تقسیم بار بین دو یا چند خط موازی گاهی خازن سری برای افزایش توان انتقالی در یکی از خطوط موازی به خصوص در جاییکه خط ولتاژ بالا، در بالای خط ولتاژ پایین در یک مسیر مشترک قرار دارند استفاده می شود.

۲- برای انتقال توان پایدار از خطوط طویل - که بدون عمل جبران این انتقال میسر نیست - بکار برده می شود. در خطوط طویل همچنین برای محدود کردن ولتاژ، کاربرد جبران کننده اندوکتیو موازی ضروری است. محل قرار گرفتن خازن بر اساس عوامل اقتصادی و میزان شدت جریانهای اتصال کوتاه (که تابع محل قرار گرفتن خازن هستند) مشخص می گردد. مقدار نامی ولتاژ بوسیله میزان شدت جریانهای اتصال کوتاه که در بدترین حالت منتظره از خازن ها و وسایل بای پس عبور می کنند تعیین می گردند. شدت اتصال کوتاه نه تنها به مقدار بلکه به مدت اتصال کوتاه نیز بستگی دارد.

واضح است که در عمل ممکن نیست که خازن را در واحدهای کوچک در طول خط توزیع کرد. در عمل خازنهارا بطور متمرکز در نقاط محدود (بطور نمونه یک یادو) در طول خط قرار می دهند. همانطوریکه در مثال خواهیم دید این مساله به ایجاد پروفایل ولتاژ غیر مسطح منجر می گردد.

مثال هایی از خط جبران شده سری:

مثال زیر مکانیزم جبران سری را در حالت ماندگار نشان می دهد. به منظور نشان دادن اهمیت راکتورهای موازی، مثال با حضور و غیاب آنها حل می گردد.

خازن سری واقع در نقطه میانی خط بدون حضور راکتورهای موازی :

در این مثال خط 400mil را در نظر گرفته ایم، و طول الکتریکی را برابر $\theta = \beta a = 0.8108 \text{ rad}$ و $X_1 = 0.8108$ و $B_c = 0.8108 \text{ pu}$. جبران خازنی سری طوری انتخاب شده است که ۵۰٪ راکتانس خط را جبران می نماید. بنابراین $X_{cy} = 0.4054$ (در ولتاژ 500kv با $Z_0 = 250 \Omega$ و بدون حضور راکتورهای موازی $X = \infty$ و $\mu_x = \mu'_x = 1$ و ولتاژ ترمینالها ثابت هستند).
از آنجاییکه از خازن سری جریانی عبور نمی کند این ولتاژ همچنین در طرفین آن ظاهر میشود. مشخصه توان انتقالی از رابطه زیر بدست می آید :

$$P = \frac{\sin \delta}{\sin 0.8108 - \frac{1}{2} \times 0.4054(1 + \cos 0.8108)} = 2.6144 \sin \delta$$

اگر عمل جبران صورت نمی گرفت $P_{\max} = 1.3796 pu$ و با توجه به معادله

$$P = \frac{E_s E_r}{Z_0 \sin \theta} \sin \delta$$

توان راکتیو مورد نیاز ترمینال بصورت زیر محاسبه می شود :

$$Q_s = -Q_r = \left[0.2079 \frac{P^2}{V_m^2} - 0.3624 V_m^2 \right] P_0$$

وولتاژ در هر طرف خازن $V_1 = V_2$ بوسیله رابطه زیر بدست می آید :

$$V_1 = \left[V_m - j0.2027 \frac{P}{V_m} \right]$$

و ولتاژ دو سر خازن سری بوسیله رابطه زیر بدست می آید :

$$V_{cy} = -jI_m X_{CY} = -j0.4054 \frac{P}{V_m}$$

جدول شماره ۱ تغییرات این پارامترها را وقتیکه توان انتقالی از صفر تا 2pu افزایش می یابد نشان می دهد. همچنین تغییرات زاویه انتقال را نشان می دهد. برای یک سطح توان انتقال معین زاویه انتقال بدون جبران کننده تقریباً دو برابر وقتی است که از خازن سری استفاده شده است. زاویه انتقال کاهش یافته اما ولتاژ طرف خازن سری نسبتاً زیاد است و بعلاوه در دو انتهای خط توان راکتیو زیادی حتی در بار طبیعی P_0 جذب می شود. این مطلب می تواند در این ارتباط باشد که عموماً ولتاژ در طول خط در مقدار بالاییست و همچنین خازن سری خود توان راکتیو تولید می کند.

خازن سری واقع در نقطه میانی خط همراه با راکتورهای موازی :

مساله ولتاژ بالای خط و جذب توان راکتیو در دوانتهای خط را می توان با استفاده از راکتورهای موازی اصلاح کرد. مقدار مورد نیاز X برای هر طرف خازن سری بوسیله معادلات

$$X = Z_0 \frac{\sin \theta/2}{1 - \cos(\theta/2)} \quad \text{بصورت } X = 4.8656 Z_0 \quad \text{بدست می آید. و } P = 2.6084 \sin \delta. \quad \text{حداکثر توان قابل}$$

انتقال با وجود راکتورهای موازی چندان تغییر نمی کند. ولتاژ نقطه میانی V_m نیز بصورت زیر محاسبه می گردد:

$$V_m = 1 - \cos \delta/2$$

که نشان می دهد در شرایط بی باری ($\delta = 0$) پروفایل ولتاژ مسطح است.

$$Q_s = -Q_r = P_0 \left[0.1841 \frac{P^2}{V_m^2} - 0.20557 V_m^2 \right]$$

و ولتاژ خازن برابر است با :

$$V_{cv} = -j0.4054 \frac{P}{V_m}$$

با مقایسه جدول شماره ۱ مشاهده می گردد که توان راکتیو جذب شده در ترمینالها بطور قابل ملاحظه ای کاهش یافته و در مقدار بالای P ضریب توان ترمینالها پس فاز بوده که برای پایداری گذرا سه دلیل افزایش ولتاژهای داخلی ژنراتور- مفید خواهد بود. در محاسبات ژنراتورها نقش جبران کنندگی موازی را ایفا نموده و در شرایط بی باری هر یک دقیقاً مقدار توان راکتیوی را که راکتور مرکزی جذب می نماید جذب می کنند.

جبران توان راکتیو و رفتار دینامیکی سیستمهای انتقال :

در این فصل تاکید بر نقش کنترلی جبران کننده های مختلف نظیر خازنهای سری و موازی ،راکتورموازی علی الخصوص جبران کننده های راکتیو استاتیک است. گرچه اینها تنها وسایل کنترل ولتاژ ونوسانات توان نیستند بلکه به دلیل هزینه بالای تجهیزات خطوط و ضرورت انتقال حداکثر توان از کمترین تعداد خطوط ،اینها اهمیت فراوانی می یابند.

۱-۳: ضرورت جبران راکتیو قابل تنظیم :

۱- نیاز به خط پایداری ماشینهای سنکرون :

خواهیم دید که کنترل ولتاژبوسیله توان راکتیو در خلال اغتشاش که منجر به تغییرات سریع در زاویه روتور ماشینهای سنکرون می گردد.اثر مثبتی در پایداری سیستم دارد.پایداری گذرا وپایداری دینامیکی سیستم هر دو تقویت می گردند.حتی این امکان وجود دارد که در هنگام وقوع خطا ویا سایر اغتشاشات فاحش با استفاده از جبران کننده ها ولتاژها را برای چندین ثانیه از محدوده مقادیر نامی ماندگارشان خارج ساخت و به این ترتیب پایداری سیستم را باز هم افزایش داد.

۲- ضرورت کنترل ولتاژ ونگهداری آن در محدوده قابل قبول :

حول مقدار مطلوب ماندگار به منظور فراهم آوردن کیفیت سرویس به بارهای مصرفی - به دنبال وقوع تغییرات ناگهانی در بار ویا پیکربندی شبکه بواسطه عمل کلید زنی ،لازم است در فاصله زمانی کوتاه چند سیکل فرکانس پایه عمل تصحیح ولتاژ انجام گیرد.برای سایر تغییرات ولتاژ تصحیح ولتاژدر فاصله چند ثانیه کفایت می کند.این تغییرات ولتاژ حتی اگر موقتی

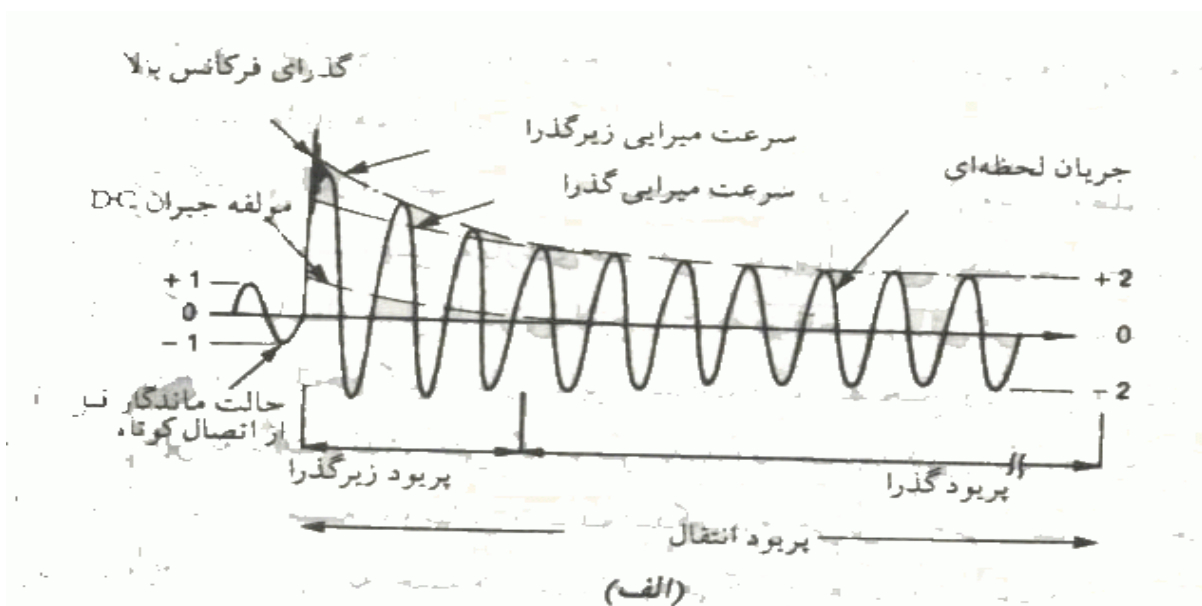
باشد اگر چنانچه کنترل نگرده منجر به قطع ویا وارد آمدن خسارت به موسسه ویا وسایل مصرف کنندگان می گردد.

۳- نیاز به تنظیم پروفایل ولتاژ :

در شبکه به منظور جلوگیری از عبور توان راکتیو غیر ضروری از خطوط انتقال انرژی به این منظور با استفاده از جبران توان راکتیو می توان تلفات انتقال را به حداقل می رساند. در حالیکه جبران توان راکتیو بایستی تنظیم شود، یا متناوباً تغییر نماید تا اینکه تلفات در حداقل قرار گیرد، این تنظیم می تواند ندرتاً در چند دقیقه انجام گیرد تا تغییر مطلوب را ایجاد نماید.

۲-۳ : چهار پرپود زمانی :

بطور کلی هر اغتشاشی که منجر به تغییرات قابل توجه در ولتاژ گردد در می توان بر حسب ۴ پرپود یا ۴ مرحله از آغاز اغتشاش تا پایان، وقتیکه سیستم به پایداری جدیدی رسده است بررسی نمود. ۴ پرپود را می توان به کمک شکل که بوسیله یک اتصال کوتاه خط، اغتشاش شروع شده است تعریف نمود.

----- مشخصه پریودهای زمانی : پریودهای گذرا و زیر گذرا

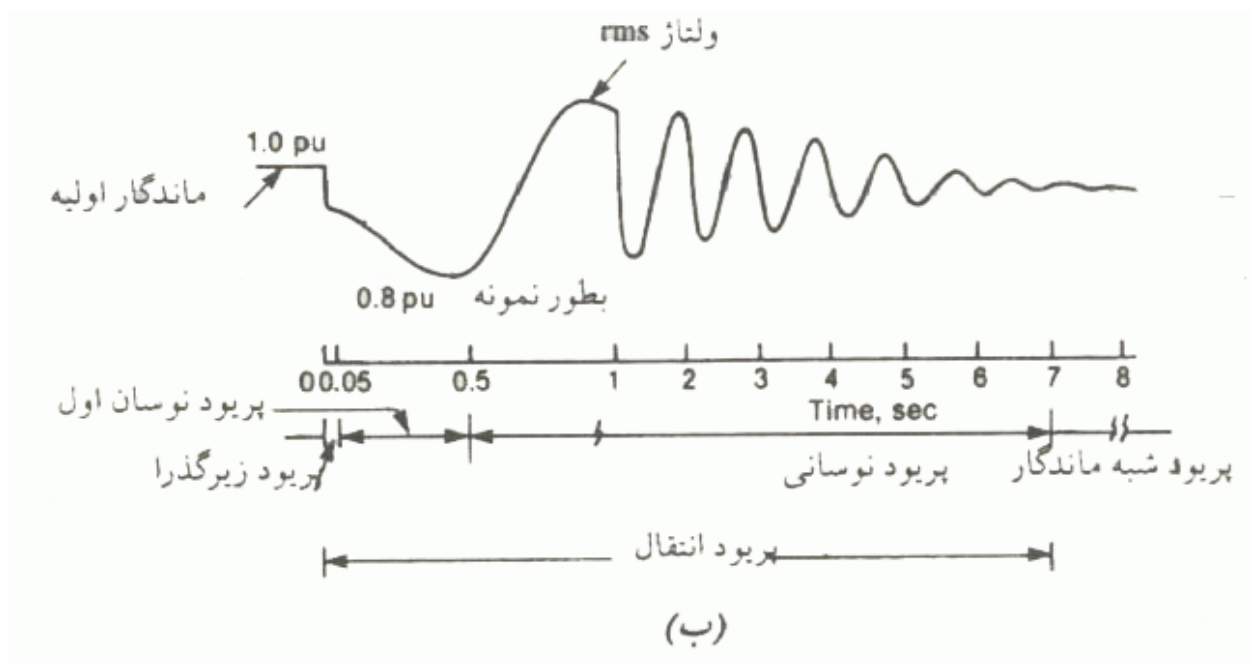
چند سیکل پس از اغتشاش نظیر خطا، پریود زیر گذرا نامیده می شود. در خلال این فاصله زمانی یک کاهش سریع اولیه در مولفه های ac و dc جریان خطا وجود دارد. پریود گذرا از نظر متوالی در مرحله دوم است.

در این پروژه منظور از پریود گذرا پریودی است که بتوان فرض کرد در آن تغییرات قابل ملاحظه ای در زاویه رتور ماشینهای سنکرون رخ نمیدهد. تعداد زیادی از اغتشاشات که در سیستمهای قدرت رخ می دهند طوریست که منجر به تغییرات قابل ملاحظه در سرعت یا زاویه رتور ماشینهای سنکرون نمی گردند. می توان از تغییرات زاویه رتور رتور ماشینهای سنکرون ناشی از اغتشاشات فاحش هم صرف نظر کرد در صورتیکه اغتشاش خیلی دور از ژنراتور باشد هنگامیکه نوسان زاویه رتور در نقطه مورد نظر قابل ملاحظه است تقسیم بندی فرعی یا تقسیم بندی شکل زیر مورد استفاده قرار می گیرد.

پریود نوسان اول اشاره دارد به فاصله زمانی اولین نوسان زاویه رتور یا نوسان توان سنکرون کننده که پس از اغتشاشات فاحش نظیر اتصال کوتاه پیش می آید. در این پریود همچنین ماشینهای سنکرون گاهی تقریباً با فلوی پیوسته ثابت (ولتاژ داخلی ثابت) پشت راکتانس گذرای ماشین مشخص می شوند. این پریود اغلب یک پریود بحرانی است که در خلال آن پایداری گذرا حفظ و یا از بین میرود. پریود نوسانی پریودیست که متعاقب نوسان اول می آید. در خلال این پریود تغییرات دوره ای قابل ملاحظه ای در ولتاژ، جریان و توان راکتیو رخ می دهد. نوسانات توان سنکرون کننده که در اثر نوسانات زاویه رتور ماشین سنکرون بوجود آمده است به مدت ۲۰-۳ ثانیه پس از اتصال کوتاه شدید ادامه می یابد.

پریود شبه ماندگار آخرین پریودیست که هنگامی که توان سنکرون کننده ونوسانات زاویه روتور از بین میروند، فرا می رسد.

در اغلب مواردیکه در این پروژه مورد مطالعه قرار گرفته است از پریود زیر گذرا صرفنظر کرده و فرض کرده ایم که پس از وقوع اغتشاش بلافاصله پریود گذرا شروع شده است.

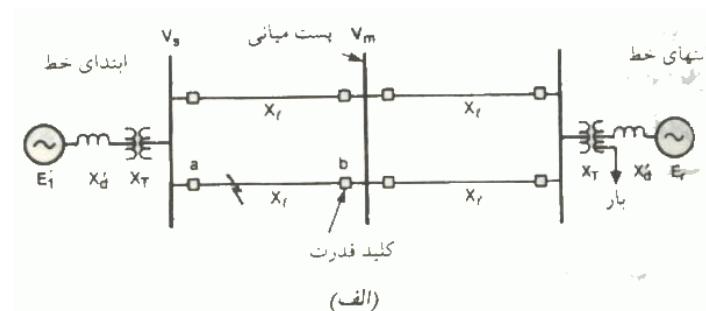

((پریودهای نوسان اول ونوسانی هنگامیکه نوسانات زاویه انتقال قابل ملاحظه است بکاربرده می شود.))

۳-۳ : جبران سازی دینامیک سیستم :

۳-۳-۱ : جبران موازی پاسیو :

خازنهای موازی و یا راکتورهای موازی می توانند در هر یک از باسهای شکل ۱ قرار گیرند. بعنوان مثال، خازنهای موازی ممکن است به منظور جلوگیری از کاهش ولتاژ در شرایط پیک بار به شبکه متصل گردند. در شرایط بار کم راکتورهای موازی به منظور حذف بخشی از توان راکتیو خازنی خط و در نتیجه جلوگیری از افزایش ولتاژ به شبکه متصل می شوند. وجود خازن و راکتور همچنین در موقع وقوع اغتشاش بر رفتار دینامیکی سیستم اثر می گذارد.

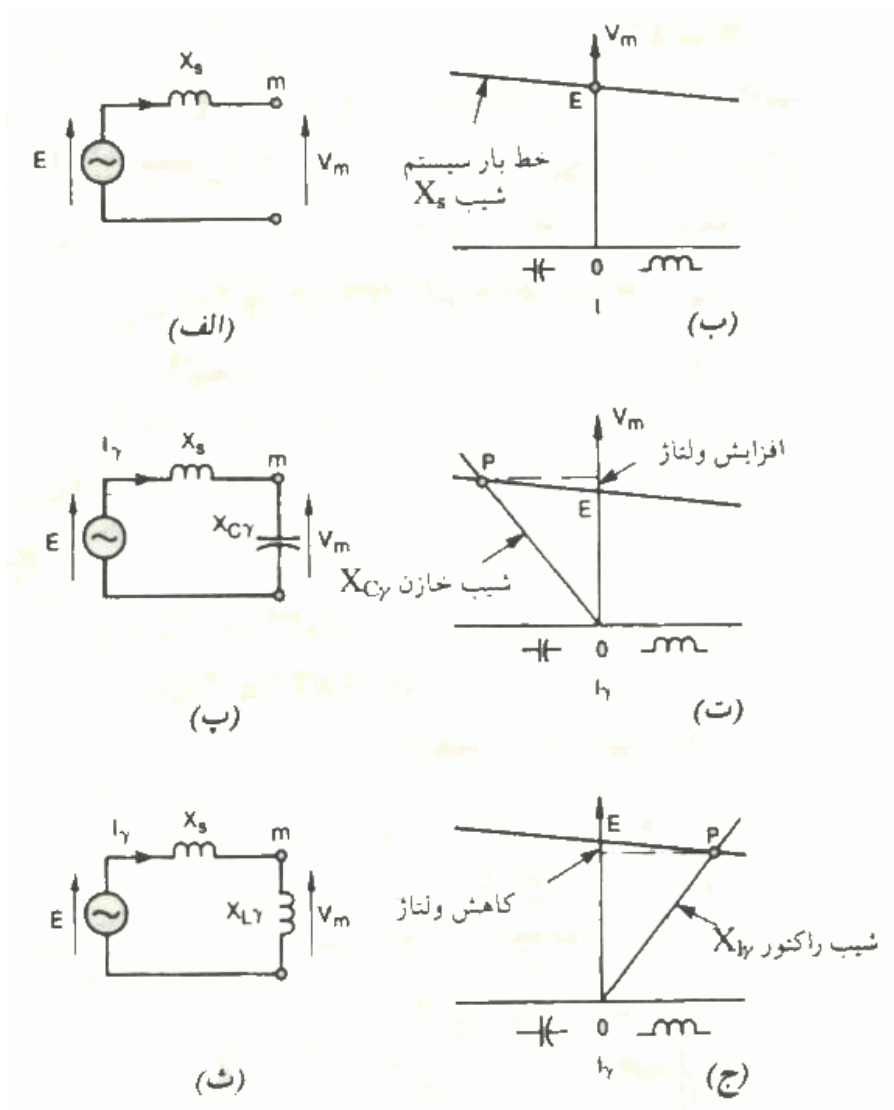

الف- پریود گذرا :

سیستم شکل ۱ را از باس m نگاه کرده و مدار معادل تونن آن را مطابق شکل زیر نشان می دهیم : بطور کلی خازنها و راکتورها بر مقدار تغییرات ولتاژ و جهت آن (افزایش یا کاهش) تاثیر می گذارند.

راکتورهای ثابت، ولتاژ حالت ماندگار را مخصوصاً در پریود پیک بار کاهش می دهند. بنابراین ظرفیت توان انتقالی خط را در حالت ماندگار کاهش می دهند. معمولاً در خلال پریود پیک بار راکتورها از شبکه جدا نمی شوند زیرا با سیستم کنترلی سنتی و کلید قدرت قادر نخواهیم بود که

آنها را آنچنان سریع دوباره وارد مدار کنیم که در وقوع ناگهانی قطع بار اضافه ولتاژ را محدود می نمایند. خازنهای ثابت مسایل متفاوت دیگری را پیش می آورند. از آنجاییکه توان راکتیو تولید شده توسط آنها در موقع کاهش ولتاژ با مجذور ولتاژ کاهش می یابد. بنابراین تکیه زیاد بر خازنهای ثابت در حمایت ولتاژ و بهبود پایداری گذرا اقتصادی نخواهد بود. همچنین با وجود بانک وسیع خازن امکان اضافه ولتاژ به هنگام قطع بار وجود دارد. بنابراین اندازه بانک خازنی از جهت اینکه بتوان آنها را در چنین شرایطی خیلی سریع از مدار خارج کرد که خود مستلزم سیستم کنترل و کلیدهای گردان قیمت و پیشرفته است محدود می گردد.

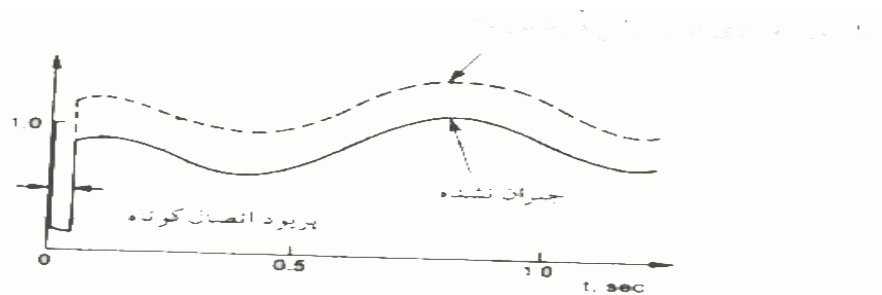
مدارهای معادل خطوط بار و نقاط کار:الف) تونن سیستم شکل ۱. ب) خط بار سیستم از دید باس m. پ) خازنهای موازی در باس m. ت) نقطه کار p با حضور خازنهای موازی. ث) راکتور موازی در باس m. ج) نقطه کار p با حضور راکتور موازی.

ب- : پرئود اولین نوسان :

پرئود اولین نوسان حدود نیم ثانیه طول میکشد. خازن‌ها و راکتورهای موازی اثرات محدودی بر روی تغییرات ولتاژ در خلال اولین نوسان دارند مگر اینکه در لحظات مورد لزوم به مدار وصل یا قطع گردند. به منظور جبران فرورفتگی عمیق ولتاژ در خلال پرئود اولین نوسان بایستی خازنهای موازی که هنوز انرژی دار نشده اند را در زمان اتصال کوتاه و یا بلافاصله پس از آن به مدار نمائیم. از آنجاییکه کلیدهای قدرت مدرن و رله‌ها دارای زمان عمل ۳ تا ۷ سیکل هستند کلیدهایی که خازن‌ها را متصل می‌کنند بایستی در چنین فاصله زمانی کار کنند. وسایل سویچ کننده سنتی معمولاً در فاصله ۶ تا ۳۰ سیکل کار کنند و سویچ‌های کندتر نمی‌توانند تاثیری بر روی فرورفتگی ولتاژ در اولین نوسان از مدار قطع گردد تا از افزایش ولتاژ مستمر در خلال نوسانات بعدی جلوگیری شود.

ج- : پرئود نوسانی :

مشابه پرئود اولین نوسانی جبران موازی تاثیر محدودی بر ولتاژ، توان و نوسانات زاویه ماشین در خلال پرئود نوسانی دارد. برای اینکه عمل جبران بر میرایی نوسانات ولتاژ، توان و زاویه ماشین تاثیر داشته باشد راکتورهای موازی و خازنهای موازی بایستی بطور مکرر در زمانهای معین وارد مدار شده و یا از قطع مدار شوند تا اینکه بطور پیوسته و موثر راکتانس انتقالی بین ماشینهای سنکرون را افزایش یا کاهش دهند.

--- اثر خازن موازی ثابت بر روی پاسخ بعد از اتصال کوتاه

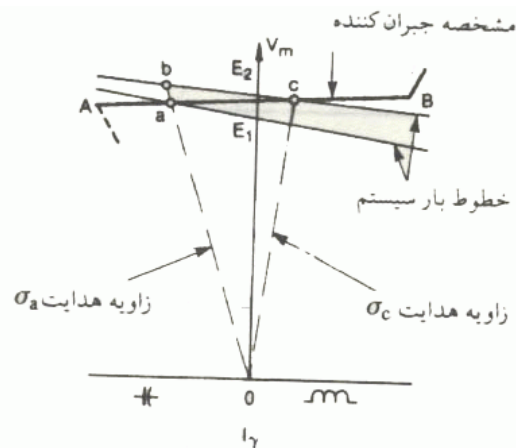
۲-۳-۳: جبران کننده های استاتیک :

جبران کننده استاتیک را می توان یک سوسپیتانس موازی قابل تنظیم تلقی کرد. توانایی آن مافوق راکتورها و خازنهای ثابت موازی می باشد و در عمل انواع مختلف جبران کننده استاتیک وجود دارد. خواص آنها بطور وسیع از یکدیگر متفاوت است. اصول کار و مشخصات کنترل آنها در فصل بعدی توضیح داده خواهد شد.

در این مبحث جبرانکننده TCR را بعنوان وسیله اصلی برای توصیف خواص دینامیکی جبران کننده های استاتیک بکار می گیریم.

۲-۳-۱: پرپود گذرا: (راکتور تاپریستور کنترل-خازن ثابت TCR-FC

جبران کننده TCR همانطوریکه در سیستم انتقال بکار می رود شامل رگولاتور ولتاژ مدار بسته و سیستم کنترل زاویه آتش تاپریستور است. پاسخ گذرای یک سیستم جبران شده با TCR را می توان از روی شکل زیر دریافت. عموماً مشخصه ولتاژ - جریان جبران کننده از جریان پیش فاز تا جریان پس فاز امتداد دارد. این عمل با موازی کردن خازن با آن انجام می گیرد.

اثر جبران کننده TCR بر روی نقطه کار.

فرض کنید که یک اغتشاش ناگهانی در سیستم سبب شده است که خط بار در باس جبران کننده از وضعیت ۱ به ۲ تغییر یافته است. قبل از اغتشاش سیستم در شرایط ماندگار در نقطه a کار می کرده است. اگر پاسخ سیستم کنترل TCR کندتر بود نقطه کار از نقطه a در یک خط مستقیم به نقطه b انتقال می یافت. و زاویه هدایت تایریستور ابتداً با زاویه هدایت در نقطه a یکسان بود. سپس، سیستم کنترل رگ.لاتور - ولتاژ زاویه هدایت را در TCR افزایش داده و نقطه کار را به نقطه C انتقال می دهد. بالاترین ولتاژی که در این فاصله بر باس جبران کننده اعمال می شود ولتاژ نقطه B خواهد بود که در این مثال مقدارش بیش از ولتاژ E_r است که در غیاب جبران کننده بطور مستمر بر باس آن اعمال می گردید. در عمل پاسخ سریع TCR موجب می گردید که در فاصله حدود $1/5$ سیکل در نقطه کار C استقرار یابد. با وجود چنین پاسخی افزایش ولتاژ در هر کدام از فازها دارای مدت زمانی کوتاهی بوده و حتی به نقطه b هم نخواهد رسید.

ب) پرئود نوسان اول :

تا کنون اغتشاشاتی که می توان بوسیله تغییر مرحله خط بار راکتیو در باس جبران کننده نشان دادرا در نظر گرفته ایم. این نمایش عموماً فقط برای چند سیکل پس از اغتشاش قابل قبول است. اما اگر چنانچه اغتشاش منجر به هم خوردن توزیع گشتاور (اندازه حرکت) بین ماشینهای سنکرون گردد و خط بار در باس جبران کننده بطور پیوسته برای زمان طولانی تر تغییر می کندو احتمالاً مقدار تغییر در خلال پرئود نوسان اول زیاد خواهد بود.

ج) پرئود نوسانی :

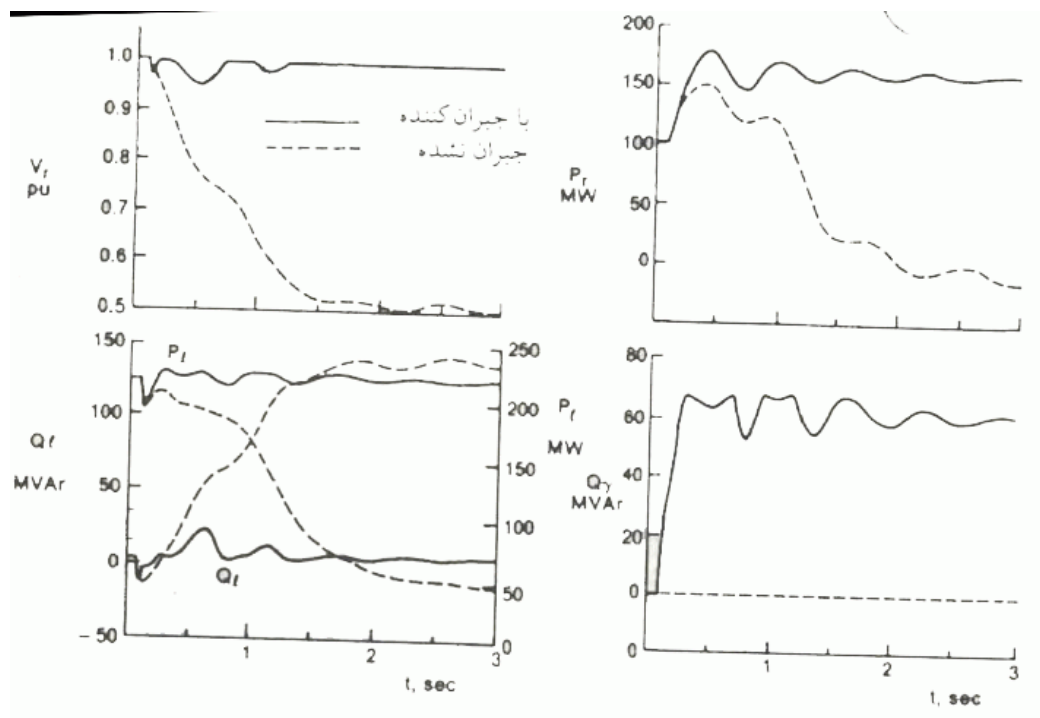
مشابه تمامی سیستمهای کنترل، ضریب بهره و تاخیر پاسخ جبران کننده استاتیک، مدها (یا مقادیر خاص) سیستم قدرت را تحت تاثیر قرار می دهند. در بحث میرایی نوسانات قدرت بعنوان سیستمی که دارای رگولاتور ولتاژ با ضریب بهره بالا و پاسخ سریع داده و میرایی سیستم را خیلی بیش از آنچه که با جبران کننده راکتیو در ولتاژ ثابت مسطح میسر است، بهبود بخشید. استفاده از کنترل میرایی کمکی در رگولاتور ولتاژ جبران کننده بخوبی در یک مثال شبیه سازی تشریح شده است.

کنترل میرایی نشان داده شده در شکل بالا را به منظور مدوله کردن توان راکتیو جبران کننده در پاسخ بخ خطای ولتاژ و فرکانس با نوسانات توان، طراحی شده است را در نظر بگیرید. رفتار سیستم در شکل نشان می دهد که با وارد کردن سیگنالی که از توان عبوری از خط مشتق شده است، به رگولاتور ولتاژ، نوسانات زاویه میرا شده است.

همچنین نشان داده شده است که با استفاده از فرکانس باس، میرایی بهتری فراهم گردیده است. باید توجه داشت که به منظور افزایش میرایی در نوسانات زاویه توان، در توانایی کنترل ولتاژ قدری مصالحه شده است. اگر چنانچه تقویت پایداری از اهمیت خاصی برخوردار باشد چنین مصالحه ای ضرورت دارد.

۳-۴: ممانعت از ناپایداری ولتاژ با استفاده از جبران استاتیک :

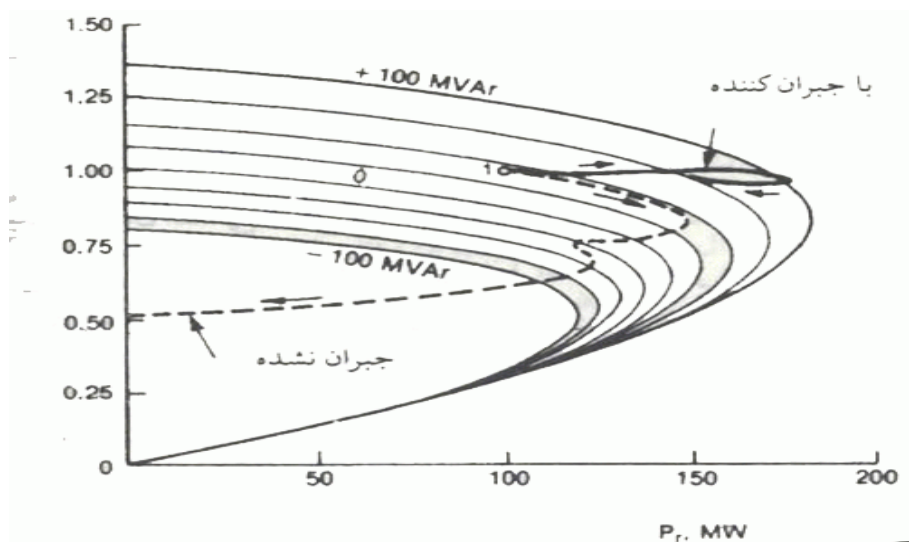
در شرایط ماندگار ناپایداری ولتاژ وقتی می تواند رخ دهد که تقاضای توان راکتیو بار در موقع کاهش ولتاژ افزایش یابد که این افزایش خود منجر به کاهش بیشتر ولتاژ می گردد. این توالی در کاهش شدید ولتاژ با یک اغتشاش ناگهانی آغاز می گردد. این کاهش شدید یا سقوط ولتاژ مخصوصاً برای سیستمی که بعداً مورد بررسی قرار می دهیم که در آن کارخانه های صنعتی با فرایند پیوسته نصب گردیده، بسیار مخرب خواهد بود و بواسطه قطع تولید و کاهش سود خسارت فوق العاده ای به شرکت وارد می آید. توانایی جبران کننده های موازی استاتیک در جلوگیری از رخ دادن این نوع ناپایداری بوسیله شبیه سازی زیر بخوبی نشان داده شده است. سیستمی که پدیده کاهش شدید ولتاژ را در غیاب حمایت کننده ولتاژ دینامیکی نمایش می دهد در شکل زیر نشان داده شده است.

پاسخ سیستم در برابر قطع ژنراتور محلی با حضور و غیاب جبران کننده

سیستم معرف ناحیه بار صنعتی و خانگی است که نیمی از تقاضای MW آن توسط تولید محلی موجود بر آورده می گردد. بنابراین ناحیه بار به توان ورودی خط انتقال وابسته است. بعنوان مثال، اغتشاش باعث می شود که با باز شدن کلید A یکی از ژنراتورهای 60MW از مدار خارج می شود. فرض بر این است که در موقع اغتشاش تنها خط انتقال متصل به ناحیه بار که در حال بار دهی است، خط 138 KV می باشد. ثابت شده است که مدل بار در این شبیه سازی برای مطالعه پدیده کاهش شدید ولتاژ اهمیت دارد. شکل بالا اثر قطع ژنراتور را در حضور و غیاب جبران کننده نشان می دهد. در غیاب جبران کننده، قطع یکی از ژنراتورهای محلی منجر به کاهش شدید و ناگهانی ولتاژ و در نتیجه از کار ایستادن موتورهای القایی می شود. اما در صورت وجود جبران کننده از سقوط ولتاژ جلوگیری بعمل می آید.

دلایل کاهش شدید یا سقوط ولتاژ را می توان به کمک مشخصه ولتاژ انتهای خط انتقال ارتباطی نسبت به توان انتقالی شکل زیر دریافت. هر منحنی مربوط به یک سطح معین از توان راکتیو در انتهای خط است. منحنی ها برای خازنها یا راکتورهای موازی در نمو 25MVA رسم شده اند. واضح است که جبران کننده (همراه باژنراتور باقیمانده) توان راکتیو اضافی مورد نیاز برای نگه داری پایداری را فراهم می کنند و در عین حال توان ورودی به خط ارتباطی انتقال هم افزایش یافته است.

((مشخصه های توان - ولتاژ انتهای خط.))

خازنهای سری:

مقدمه:

احداث خطوط انتقال و توزیع از نقطه نظر حریم و هزینه بطور فزاینده مشکل میگردد. این مشکلات به انضمام اهمیت منابع انرژی موجود و هزینه آن، نیروگاههای برق را مجبور ساخته تا سر حد امکان حداکثر بازده را از خطوط انتقال انرژی بدست آورند.

بانکهای خازنی و سری و موازی ابزاری هستند که در بهبود بازده سیستم و افزایش توانایی انتقال توان خطوط نقش مفیدی دارند. میزان رشد هر دوی آنها بطور قابل ملاحظه ای از میزان رشد تولید توان اکتیو بیشتر بوده است.

خازنهای موازی توان راکتیو نموده و سعی میکنند مقدار توان راکتیو عبوری از شبکه را کاهش دهند. خازنهای موازی معمولاً نزدیک بار در یک شبکه نصب میگردند تا در کاهش تلفات سیستم کنترل ولتاژ بیشتر موثر باشند. از خانهای سری برای کاهش راکتانس اندوکتیو خطوط انتقال استفاده میگردد. خازنهای سری معمولاً در محلی دور از بار - مثلاً در نقطه میانی خط انتقال - نصب میگردند و دارای فواید زیر میباشند:

- ۱- بهبود پایداری ماندگار سیستم
- ۲- بهبود پایداری گذاری سیستم
- ۳- تقسیم بهتر بر روی خطوط موازی
- ۴- کاهش افت ولت در نواحی بار در خلال اغتشاشات شدید
- ۵- کاهش تلفات سیستم انتقال
- ۶- تنظیم بهتر بارگیری خط

- تئوری خازنهای سری بعنوان وسیله ای برای جبران خطوط در فصل ۲ ارائه گردید. در این فصل طراحی، کاربرد و رفتار خازنهای سری را مورد توجه قرار می دهیم.

۴-۱: طراحی تجهیزات

۴-۱-۱: واحدهای خازن:

در طراحی خازن مساله اقتصادی هنوز ایجاب میکند که خازنهای سری و موازی مقدار نامی توان راکتیو مورد لزوم را از طریق ترکیب سری - موازی خازنها مجزا بدست آورد. گرچه خازن سری و موازی اساساً از نظر ساختمان با هم تفاوت چندانی ندارند اما در طراحی واحدهای

خازنی که در کاربردهای سری استفاده میشود، لازم است که در مقدار نامی آن - نسبت به خازن موازی - محتاطانه عمل کرد. از سال ۱۹۱۴ که اولین خازنهای قدرت تولید شد تاکنون بهبودهای متعددی در ساختمان آن انجام گرفته است. پس از معرفی کاغذ سخت و جایگزینی آن با لایه کتانی در سال ۱۹۳۰ و جایگزینی روغن با آسکارل مقدار نامی هر خازن مجزا به میزان 15KVAV ممکن گردید. در سال ۱۹۶۵ جنرال الکتریک با استفاده از سیستم عایق آسکارل / پلی پروپیلین واحد 150KVAV را طراحی کرد. جایگزینی آسکارل با مایعات Non - PCB که در سال ۱۹۷۶ انجام گرفت چندان اثری بر روی اندازه و مقدار نامی واحد خازنی نگذاشت. واحدهایی که در آنها دی الکتریک تماماً از پروپیلین تشکیل شده است علاوه بر بهبودی که در اندازه و مقدار نامی حاصل گردیده و در کاهش دادن تلفات احتمال انفجار محفظه دارای مزیت آشکاری هستند.

۲-۱-۴- آرایش فیزیکی:

بانکهای سری هر فاز در یک یا چند قسمت مجزاً ساخته شده و هریک اجزاء متعدد دیگر بر روی سکویی که از زمین عایق گردیده است نصب میشوند. بانکهای کوچک رده توزیع ممکن است بر روی زمین نصب شوند. اما تجهیزات بزرگتر رده انتقال تماماً بر روی سکو نصب می گردند. تا قبل از زمین لرزه فوریه ۱۹۷۱ که منجر به خسارت قابل ملاحظه ای به پست sylmor لوس آنجلس گردید، تجهیزات خازن سری معمولاً به تحمل استاتیکی بیش از 0.2g نیاز نداشتند ولی هم اکنون در مناطق زلزله خیز به شدت مورد توجه قرار گرفته است که شامل پاسخ حرکت زمین و تحلیل دینامیکی با شتاب مبنا ۰/۵ است. بنابراین طراح در بنای ساختمان بایستی فرکانس و میرایی را نیز در نظر بگیرد. همچنین باید نیازمندیهای شتاب

قائم را نیز به آن افزود معمولا ۷۰-۸۰٪ مقدار افقی برای آن منظور میشود. در نظر گرفتن چنین مشخصات بیشتری، بطور قابل ملاحظه ای هزینه بنا را افزایش میدهد.

۲-۴: وسایل حفاظتی:

از آنجائیکه بطور تقریب هزینه متناسب با مجذور جریان افزایش می یابد، به لحاظ اقتصادی نمیتوان تجهیزات خازن سری را طوری طراحی کرد که تمامی ولتاژهای غیرعادی ناشی از جریانهای فوق العاده خط و اتصال کوتاه را تحمل نماید. بنابراین تجهیزات طوری طراحی میشوند که بتوانند ولتاژهای غیرعادی معینی که در خلال پاره ای از اغتشاشات سیستم تولید میشوند بخصوص وقتیکه لازم است در آن زمان خازنهای سری عمل کنند (مثلا وقتیکه لازم پایداری گذرا را حفظ نمایند) - را تحمل نمایند. گرچه استانداردهای صنعتی برای خازنهای سری* وجود دارد. اما کاربرها آنچنان متفاوت است که طراح بایستی در هر مورد پس از مطالعه کامل بر روی تحلیل گر گذرا یا کامپیوتر آنها را برای کاربر معین مطابقت دهد.

تجهیزات خازن سری طوری طراحی میشوند که هنگامیکه ولتاژ از سطح طراحی شده افزایش می یابد قسمتهایی از آنها بطور خودکار و لحظه ای بای پس (کنار گذر) می گردند. این مشابه چیزی است که در موقع قطع اتصال کوتاه خط انجام میگیرد. به سبک سنتی این کار بوسیله جرقه یاتریگر کردن فاصله الکترودهای موازی با خازن انجام می گرفته است. پس از رفع اتصال کوتاه مدارهای کنترل، وارد کردن مجدد خازن به مدار، را آغاز میکنند. برای تجهیزاتی که در قسمتهای غیر اتصالی قرار دارند این بدان معناست که وسایل حفاظتی بایستی جریان را قطع نموده و ترکیبی از ولتاژهای ناشی از وارد کردن مجدد بانک خازنی بای

پس شده و اغتشاش سیستم الکترومکانیکی را بدون ایجاد جرقه تحمل نمایند. در مورد بانک خازنی که اساساً برای بهبود پایداری گذرا نصب گردیده رفع سریع اتصال کوتاه و وارد کردن سریع خازنها پس از رفع اتصال کوتاه که هر دو را افزایش ظرفیت بارگیری خط ضرورت سری است. همچنین برای حالتیکه در آن اتصال کوتاه در ۵ سیکل رفع میشود تاثیر تاخیر ۵ سیکل و ۸ سیکل مجدد خازن بر روی توانایی بارگیری خط در شکل نشان داده شده است.

شکل بطور نمونه، دیاگرام شماتیک یک قسمت از بانک خازن سری را نشان میدهد. در آن یک مدار تشخیص دهنده وجود دارد که جریانهای دو ردیف خازنی موازی را با هم مقایسه نموده و در نتیجه واحد خازنی از کار افتاده را تشخیص میدهد. اغلب دو سطح تحریک در یک مدار تفاضلی بکار برده میشود یکی از آنها در صورت موجود بودن نامتعادلی کم زنگ خطری را به صدا در میآورد و دیگری در صورت وجود اضافه ولتاژ زیاد بر روی بقیه واحدهای خازنی کلید بای پس را می بندد. در صورت امکان برای هر کلید که میسوزد زنگ خطر به صدا در میآید و برای اضافه ولتاژ بیش از ۱۰٪ کلید بای پس بسته میشود. روش حفاظتی دیگری بکار بردن ترانسفورماتورهای ولتاژ است که در آن به جای مقایسه جریانها در دو ردیف موازی، ولتاژ دو سر خازنها در دو گروه سری با هم مقایسه میگردند.

فاصله بین الکترودهای اصلی جرقه طوری تنظیم میشود تا در سطح ولتاژ از قبل تنظیم شده جرقه بزند تا بدینوسیله خازنها در خلال اتصال کوتاه خط حفاظت گردند. بطور معمول مقادیر حفاظتی ۴-۲/۵ برابر ولتاژ کار عادیست. توالی کنترل بدین صورت است که وجود جریان در مسیر الکترودهای جرقه توسط Ct مربوطه تشخیص داده میشود و بطور خودکار سیگنالی جهت بستن کلید بای پس ارسال میگردد. هنگامیکه کلید بسته میشود جریان از مسیر

الکترودها منحرف گردیده و هنگامیکه جریان خط به وضع عادی بر میگردد، سیگنالی جهت بازکردن کلید بای پس ارسال شده و بنابراین خازن مجدداً وارد خط میشود. توالی کنترل بالا برای الکترودهای جرکه ای که خود بخود جرکه را رفع نمیکنند بکار برده میشود.

در الکترودهای جرکه با هوای فشرده اگر چنانچه به محض تشخیص جریان عبوری از این مسیر هوای فشرده دمیده شود، عمل وارد کردن مجدد خازنها سریعتر انجام میگردد. از معایب این روش این است که جرکه بین الکترودها در هر نقطه صفر جریان خاموش میشود و بواسطه افزایش فشار هوا در فاصله الکترودها، مجدداً در ولتاژهای بالاتر از ولتاژ جرکه روشن میشود این جرکه مکرر در مقایسه با وارد شدن خازن با تک جرکه وظیفه سنگین تری را بر خازن اعمال میکند.

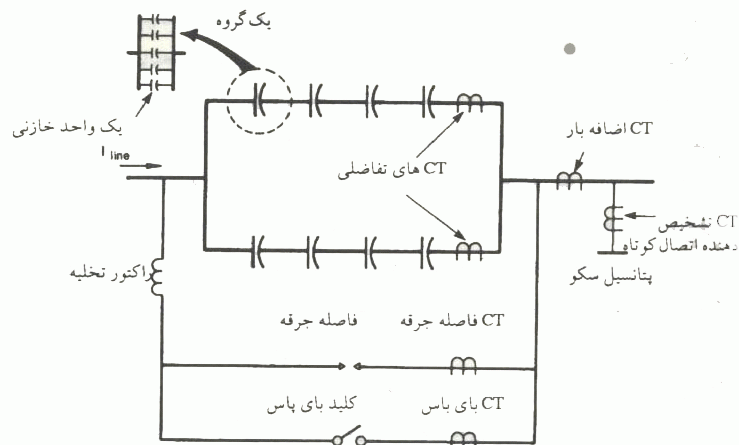
راکتیو تخلیه برای محدود کردن اندازه و فرکانس جریان عبوری از خازن در زمان جرکه زدن الکترودها، ضروریست این عمل از صدمه دیدن واحدهای خازنی و فیوزها جلوگیری میکند و به علاوه عمل الکترودهای جرکه را آسان می نماید. چنین راکتوری در شکل در مدار بای پس نشان داده شده است گاهی راکتور بصورت سری با خازن قرار داده میشود که در اینصورت نیز جریان تخلیه را محدود میکند، لیکن لازم نیست که جریان اتصال کوتاه کامل فرکانس پایه را تحمل نماید. حفاظت اضافه بار معمولاً به منظور حفاظت خازن و مقابل اضافه بار مداوم پایین تر از ولتاژ جرکه فراهم شده است. غالباً این کار توسط یک CT دارای چند رله جریان و رله زمانی مناسب برای تخمین زدن توانایی تحمل زمان - جریان خازن است انجام میگردد.

یک انتهای هر قسمت مجزای خازنی معمولاً به سکو اتصال دارد. این عمل سکو را از شناوری در ولتاژهای نامشخص حفظ میکند و همچنین علاوه بر کاهش دادن BIL یک طرف کلید

والکترودهای جرقه، کاربر Ct های با ولتاژ نامی کمتر را مجاز می نماید. یک Ct تشخیص دهنده اتصال کوتاه که در محل اتصال کوتاه با سکو قرار دارد برای تشخیص خرابی عایق یا جرقه ایجاد شده بین هر نقطه تجهیزات و سکو بکار برده میشود عملکرد این مدار موجب بسته شدن کلید بای پس میگردد. عایق بین اجزاء مختلف سکو بایستی به دقت انتخاب گردد طوری که در تمام سطوح ولتاژ گذرا، بخصوص در حداکثر ولتاژ جرقه الکترودها مقاومت نماید.

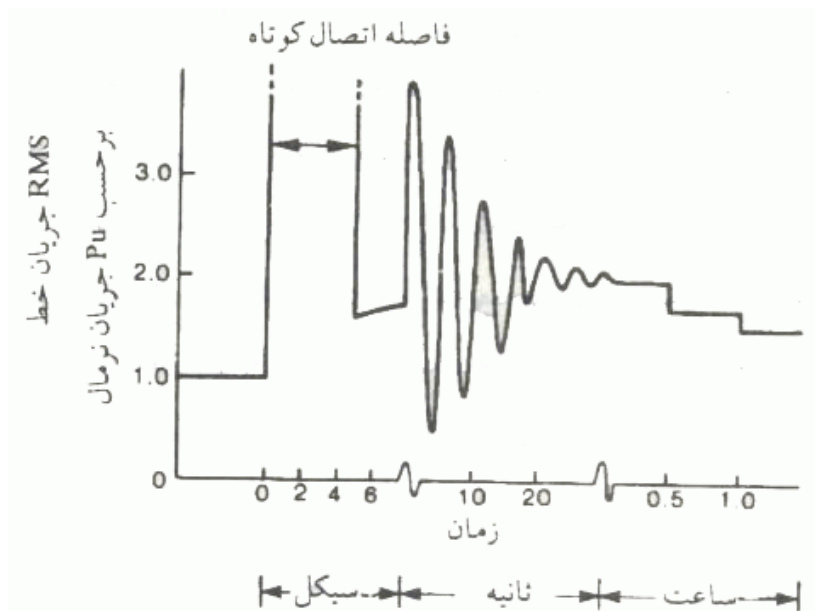
در اغلب عملیاتی که مورد بحث قرار گرفت لازم است که سیگنالی از سکو به مدارهای کنترل (زمین) اسال شود تا اینکه زنگی را به صدا در آورد یا به رله ای فرمان دهد تا کلیدهای بای پس مربوطه در فازهای دیگر را مسدود نماید تا تعادل سیستم حفظ گردد. مخابره بین سکو مدارهای کنترل معمولا از طریق ستون سیگنال، که کانال های آن می تواند میله های عایق سولنوییدی، لوله های هوای فشرده یا فیبرهای نوری باشد انجام میگردد. همچنین معمولا وجود یک منبع تغذیه در سکو برای عملکرد کلید بای پس و مدارهای کنترل سکو ضروریست. این منبع میتواند هوای فشرده همراه با کمپرسور واقع در سطح زمین باشد و یا باطری همراه با سیستم شارژ نصب شده بر روی سکو باشد که از طریق جریان خط بعنوان منبع تولید شارژ میشود.

در سیستمهایی که از دو خط موازی تشکیل شده اند نظیر شکل ۱- در اثر وقوع اتصال کوتاه و بای پس شدن قسمت های بانک خازن، نوسان شدید جریان ولتاژ جریانهای اضافه بار و ولتاژهای گذرا ناشی از وارد شدن مجدد خازن میتواند رخ دهد. با رفع قسمت خط اتصال کوتاه شده، این تجهیزات بایستی جریان نوسانی کامل سیستم را، که پس از وارد شدن مجدد خازن ایجاد میشود و بیش از دو برابر جریان عادی خط است حمل نمایند.

شکل ۱: نمایش ساده از یک سمت از خازن سری

جریان اضافه بار مداوم پس از وقوع نوسان ممکن است در حدود دو برابر جریان بار قبل از اتصال کوتاه باشد. غالباً چنین جریان اضافه باری مقدار ناشی جریان پیوسته بانک خازن را مشخص میکند. پروفایل یک جریان خط نمونه برای یک بانک خازن سری واقع در قسمتی از خط موازی در یک سیستم متشکل از دو خط موازی، در شکل ۲ نشان داده شده است.

شکل ۲- نمونه ای از پروفایل جریان اضافه بار در قسمتی از خط موازی

۳-۴: روشهای وارد کردن مجدد خازن:

همانطوریکه قبلاً بحث شده تاخیر زمانی که از لحظه رفع اتصال کوتاه تا وارد کردن مجدد خازن وجود دارد میتواند عامل بحرانی در عملکرد صحیح سیستم باشد. هر قدر این تاخیر زمانی کوتاهتر باشد، حد پایداری گذرا بیشتر خواهد بود تاخیر زمانی وارد کردن مجدد خازن به سرعت کنترل عملکرد رله، زمان باز شدن بای پس و مشخصه ولتاژ برگشت الکترودهای جرقه حفاظتی بستگی دارد.

در سیستم وارد کردن مجدد خازن با سرعت - کم معمولاً از الکترودهای جرقه ای که خودبخود جرقه را رفع نمیکنند، استفاده میشود، وقتیکه جرقه رخ میدهد که کلید بای پس شروع به مسدود شدن می نماید. پس از رفع اتصال کوتاه تاخیر زمانی کافی برای غیر یونیزه کردن فاصله بین الکترودها و برقرار کردن مقاومت دی الکتریک فراهم میشود، پس از آن کلید مجدداً باز میشود زمان وارد کردن مجدد خازن در سیستمها با سرعت کم معمولاً یک ثانیه یا بیشتر است.

سیستم وارد کردن مجدد خازن با سرعت زیاد، سیستمی است که در آن چند سیکل پس از رفع اتصال کوتاه خازن مجدداً وارد مدار میشود این کار با استفاده از کنترل و کلیدهای سریع و فاصله الکترودهایی که بر سرعت مقاومت عایقی خود را باز می یابند نظیر فاصله خلاء یا فاصله الکترودی که خودبخود جرقه را رفع میکنند انجام میگردد. تاخیر زمانی وارد کردن مجدد خازن در فاصله های الکترودی که خود بخود جرقه را رفع میکنند تابعی از اندازه جریان اتصال کوتاه و مدت زمان آن است زیرا این پارامترها بر مشخصه های بازگشتی تاثیر میگذارند. وارد کردن لحظه ای خازن بوسیله ایجاد جریان هوا در فاصله الکتروود در موقع قطع جرقه و

باز یافتن سریع مقاومت عایقی انجام میگیرد. فاصله الکتروود پس از باز یافتن مقاومت عایقی خود سعی میکند که در خلال اتصال کوتاه در هر نقطه صفر جریان خازن را وارد مدار نماید تا اینکه ولتاژ خازن کمتر از ولتاژ تحمل فاصله الکتروودها گردد از معایب این روش این است که واحدهای خازنی در معرض پالسهای مکرر ولتاژ بالا قرار می گیرند و ممکن است در حالیکه جریان هوا برقرار است، ولتاژ خازن بطور خطرناکی بیش از مقدار تنظیم جرقه افزایش یابد.

۴-۴: اثرات رزونانس با خازنهای سری :

یک خازن سری با اندوکتانس خط انتقال تشکیل یک مدار رزونانس سری با فرکانس طبیعی زیر می دهد:

$$f_c = \frac{1}{2\pi\sqrt{lc}} = f \sqrt{\frac{X_{cy}}{X_1}}$$

که در آن X_{cy} راکتانس خازن هر فاز و X_1 راکتانس کل خط در فرکانس پایه است. از آنجاییکه درجه جبران سازی ، $\frac{X_{cy}}{X_1}$ معمولاً در محدوده ۲۵٪-۷۰ است، f_c معمولاً کوچکتر از فرکانس پایه است، و ما اینطور بیان می کنیم که سیستم دارای رزونانس زیر هارمونیک یا مد است. در عمل این اجزا همانند خط دارای مشخصه های فرکانس - پاسخ پیچیده ای هستند، و برای پیش بینی دقیق پدیده رزونانس بایستی از مدل مداری دقیق سیستم قدرت استفاده شود.

اولین اثر رزونانس زیر هارمونیک این است که در خلال هر اغتشاش، جریانهای گذرادار فرکانس رزونانس زیر هارمونیک f_c تحریک می شوند، این جریانها بر روی جریان فرکانس پایه افزوده می شوند و معمولاً به واسطه مقاومت ژنراتورها و بارهای متصل به آن میرا می گردند. بطور کلی، هر اغتشاشی به انضمام عمل کلیدزنی تمامی مدهای طبیعی سیستم را به درجات متفاوت تحریک

می کنند. عموماً تمامی جریان های گذرای ناشی از آن به طور مثبت و به درجات متفاوت میرا می گردند.

تحت شرایط معین مد زیر هارمونیک مربوط به خازن های سری می تواند از ماشینهای گردان چند فازه ac تاثیر ناپایداری بپذیرد. در بدترین حالت در صورتی که اقدامات تصحیح انجام نگیرد منجر به ناپایداری می گردد. تاثیر ناپایداری خود را به صورت مقاومت منفی در مدار معادل ماشینهای سنکرون و القایی نشان می دهد. مد زیر هارمونیک الکتریکی به ندرت ایجاد مزاحمت می کند مگر در جایی که رزونانس زیر سنکرون (SSR) بتواند رخ دهد، از آنجاییکه در جهت مخالف روتور و میدان اصلی می چرخد، میدان زیر هارمونیک گشتاور متناوبی با فرکانس $f - f_c$ بر روتور اعمال می نماید. اگر این تفاضل فرکانس بریکی از رزونانس های پیچشی طبیعی سیستم محور ماشین منطبق گردد، نوسانات پیچشی تحریک می گردد. این شرایط به رزونانس زیر سنکرون موسوم است.

گرچه مقاومت منفی در ماشینهای سنکرون می تواند تاثیر ناپایداری داشته باشد، ناپایداری مد زیر سنکرون به احتمال زیاد از جابجایی های فاز در مدار خارجی ژنراتوری که محور آن در نوسان است، نتیجه می شود. نوسان منجر به تولید مدولاسیون فرکانسی از فرکانس پایه باند های جانبی هارمونیک و زیر هارمونیک می گردد و باندهای جانبی زیر هارمونیک ممکن است به وسیله این جابجایی های فاز ناپایدار گردند.

پی آمدهای SSR می تواند در کوتاه مدت خطرناک باشد، اگرچنانچه نوسانات ناپایدار باشند و به قدر کافی تقویت شوند منجر به بریدن محور می گردد. اما حتی اگر نوسانات نسبتاً میرا شده باشد اغتشاشی (نظیر کلید زنی، رفع اتصال کوتاه و غیره) می توانند باعث خستگی محور گردند. این

اثر تخریبی کند، ((خستگی سیکل - پایین)) نامیده می شود و در سالهای اخیر کوشش قابل ملاحظه ای در جهت فهمیدن کمی آن انجام گرفته است.

اقدامات تصحیح SSR عبارتند از :

۱- خارج کردن بخشهایی از خط، یا بای پس کردن خازنهای سری، به کمک رله های حفاظتی که به سطوح کوچکی از جریان زیر هارمونیک حساس هستند.

۲- نصب کردن مدارهای فیلتر زیر هارمونیک مخصوص، اینها می توانند به شکل فیلترهای مسدود سری با خط انتقال، یا مدارهای میرا کننده موازی با خازنهای سری باشند.

۳- بکارگرفتن کنترل تحریک (مدوله کردن جریان تحریک) در توربین - ژنراتورها طوری که در فرکانس زیرهارمونیک میرایی مثبت فراهم گردد.

۴- بکارگرفتن جبران کننده های استاتیک ومدوله کردن ولتاژ مرجع طوری که در فرکانس زیر هارمونیک میرایی مثبت فراهم گردد.

در موارد شدید تر ترکیبی از روشهای ۲ الی ۳ همراه با فیلتر ۴ مسدودکننده موازی به منظور میرا کردن هر یک از چهار رزونانس زیر سنکرون در سیستمی که مجهز به خازنهای سری در نقاط متعددی از سیستم بوده است، به طور موفقیت آمیز به کار رفته است.

کندانسورهای سنکرون:

کندانسورهای سنکرون در مدت زمان بیش از ۵۰ سال نقش اصلی رادر کنترل توان راکتیو عهده دار بوده اند. کندانسور سنکرون در سطوح ولتاژانتقال و زیر انتقال برای بهبود پایداری و نگاهداری ولتاژدر محدوده مطلوب در شرایط تغیی بار و دروضعیت‌های اضطراری بکاررفته است. بنا به دلایل اقتصادی کاربرد آنها در ناحیه زیر انتقال بطور وسیع بابانکهای خازنی موازی جایگزین شده است. کاربرد عمده دیگر کندانسورهای سنکرون در انتقال انرژی ولتاژبالای dc است. که در آن کندانسورهای سنکرون علاوه بر تامین توان راکتیو مورد نیاز مبدله استحکام سیستم را وقتی که ظرفیت اتصال کوتاه سیستم ac پایین است فراهم می نمایند.

جنبه های طراحی کندانسور:

کندانسور سنکرون اساسا یک ماشین سنکرون است که به آن سرعت داده وبا سیستم قدرت سنکرون می شود. پس از سنکرون شدن ماشین، جریان تحریک آن کنترل می شود تا بر حسب نیاز سیستم قدرت توان راکتیو را تولید ویا جذب نماید. اکثریت تاسیسات کندانسور سنکرون برای نصب در فضای آزاد طراحی شده اند و برای راه اندازی، خاموش کردن ونمایش وضعیت کار آن از کنترل های اتوماتیک استفاده شده است. از نظر تاریخی کندانسور سنکرون با سیستم خنک کننده هواو هیدروژن هر دو بطور وسیع استفاده شده است.

کندانسور سنکرون در یک محفظه گازی بدون نشتی و آب بندی شده قرار دارد. طوریکه آن را برای نصب در فضای باز مناسب می نماید. تمامی هادیهای ارتباطی لازم در خارج از محفظه از طریق بوش عایق مجزا انجام می گیرد. حلقه های اصطکاکی مربوط به تحریک و راه اندازی موتور در یک محفظه گازی مجزا در داخل محفظه اصلی قرار دارند. طوریکه در حالت توقف

کندانسوراز آن اب بندی شده است. این عمل باعث می شود که بتوان جاروبکها رادر موقع لزوم بدون اینکه گاز تمام کندانسور راتخلیه کرد- تعویض نمود.

شکل 2 عناصر اصلی تاسیسات کندانسورانشان می دهد، که دربرگیرنده اتصالات سیستم وسیستمهای کمکی می باشد. عنصر کلیدی، وسیله کنترل تحریک می باشد که تا حدود زیادی رفتار کندانسور رادرسیستم قدرت می میکند. این عمل مشابه سیستم کنترل تحریک اغلب ژنراتورها توسط رگولاتورولتاژانجام می گیرد. یک اغتشاش بزرگ منجر بهولتاژ غیر عادی می گردد که کندانسور وکنترل تحریک آن باپاسخ خود آن راتصحیح می کنند.

تغذیه کمکی

روغن روغنکاری

آب سرد کننده

کنترل هیدروژن

۱- عملکرد کندانسور

۱-۱ کنترل ولتاژ سیستم قدرت

۲-۱ عملکرد عادی سیستم قدرت بوسیله تغییر پیوسته در میزان بار خط انتقال مشخص

می شود. چنین تغییرات باری به تغییرات پیوسته مشابهی در توان راکتیو مورد نیاز

سراسر سیستم انتقال می یابد. در نواحی توزیع وزیرانتقال تغییرات توان راکتیو مورد

نیاز معمولاً توسط بانکهای خازنی همراه با تپ چنجر ترانسفورماتور و رگولاتور ولتاژ واقع

بر خطوط توزیع، برآورده می شود. در انجام این نقش، کندانسورهای سنکرون دارای

مزایای تکنیکی زیر هستند:

۱- توان راکتیو پیوسته قابل تنظیم رافراهم می کند طوری که کنترل ولتاژ سیستم انتقال رامیسر

می نماید.

۲- جهت برآورده کردن نیازمندیهای ۱ دارای توانایی تامین توان راکتیو اندوکتیو و کاپاسیتیو

می باشد.

۲-۱ تامین توان راکتیو اضطراری

انگیزه اصلی اکثر موسسات برق در بکار گرفتن کندانسور سنکرون، کسب توانایی در کنترل ولتاژ اضطراری در خلال اغتشاشات بزرگ سیستم است. چنین نیازی برای اضطرارهایی نظیر وقوع اتصال کوتاه واز دست دادن بخش وسیعی از تولید یا انتقال، پیش می آید. در بدترین شرایط، منجر به گسستن سیستم یا تشکیل جزیره می گردد.

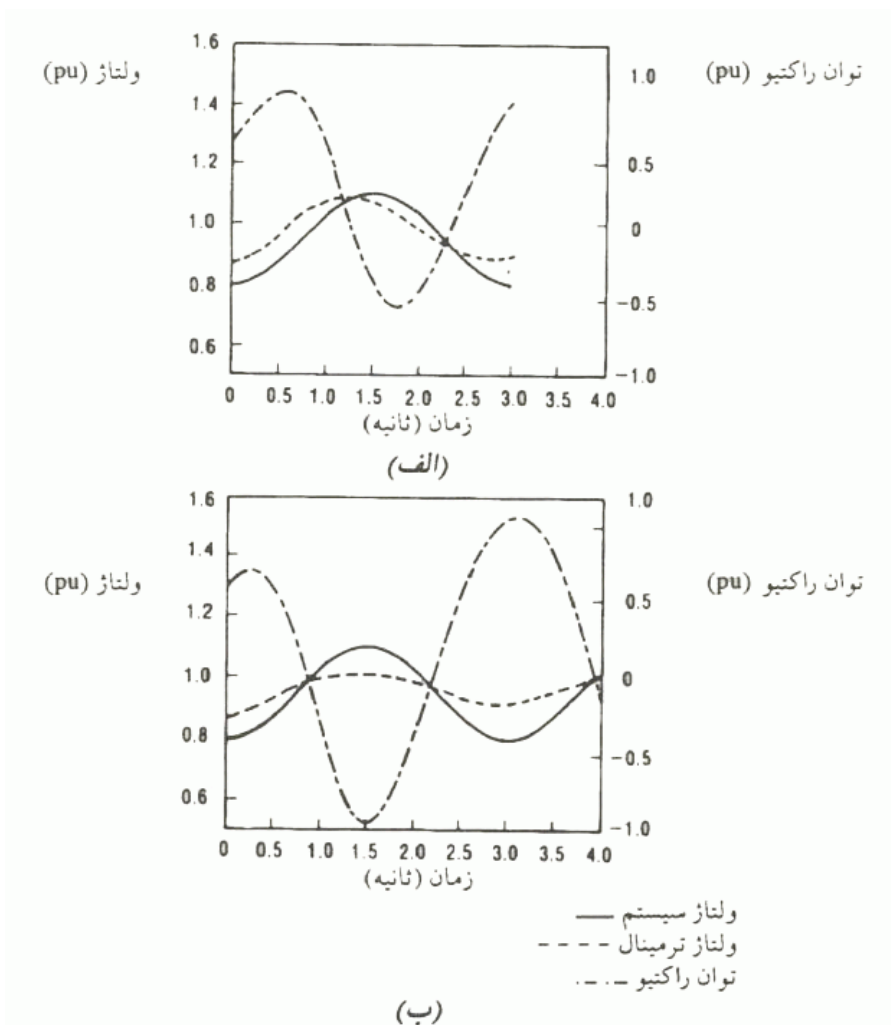
در شکل اثر سقف تحریک بر روی پاسخ کندانسور در برابر کاهش ولتاژ سیستم نشان داده شده است. در بدترین شرایط سیستم خروجی کندانسور بطور اتوماتیک در حداکثر مقدار خود خواهد بود و بنابراین حفاظت سیم پیچی استاتور و سیم پیچی روتور در مقابل اضافه بار در یک رنج وسیعی از شرایط سیستم حایز اهمیت است. کاهش جریان میدتان به مقادیر نامی آن تضمین کننده حفاظت سیم پیچی استاتور - که ممکن است هنوز بطور قابل ملاحظه ای در اضافه بار باشد - نمی باشد.

اهمیت فراهم کردن حمایت توان راکتیو در منطقه بارودر انتهای سیستم انتقال در شکل نشان داده شده است. این شکل اهمیت حمایت توان راکتیو در انتهای خط که منجر به بهبود توانایی شبکه انتقال در انتقال توان به ناحیه ای که کمبود تولید دارد می گردد را نشان می دهد.

۳-۱-۱-۱ تقلیل نوسانات گذرا

کاربرد جبران راکتیو موازی در پستهای سوئیچینگ میانی یکی از روشهای بهبود پایداری گذرای تولید دوردست است. در این موارد کندانسورهای سنکرون وجبران کننده های سنکرون استاتیک قابل کنترل می توانند در بهبود پایداری سهمیم باشند. از این رو برای اینکه بتواند در بهبود نوسانات ولتاژ گذرا موثر باشد، بایستی سیستم تحریک با کنترل کمکی که سیگنالی متناسب با میزان تغییر ولتاژ رافراهم می کند، مجهز گردد.

شکل زیر تاثیر کنترل کمکی را در بهبود رفتار کندانسور - در کاهش نوسانات ولتاژ - نشان می دهد.

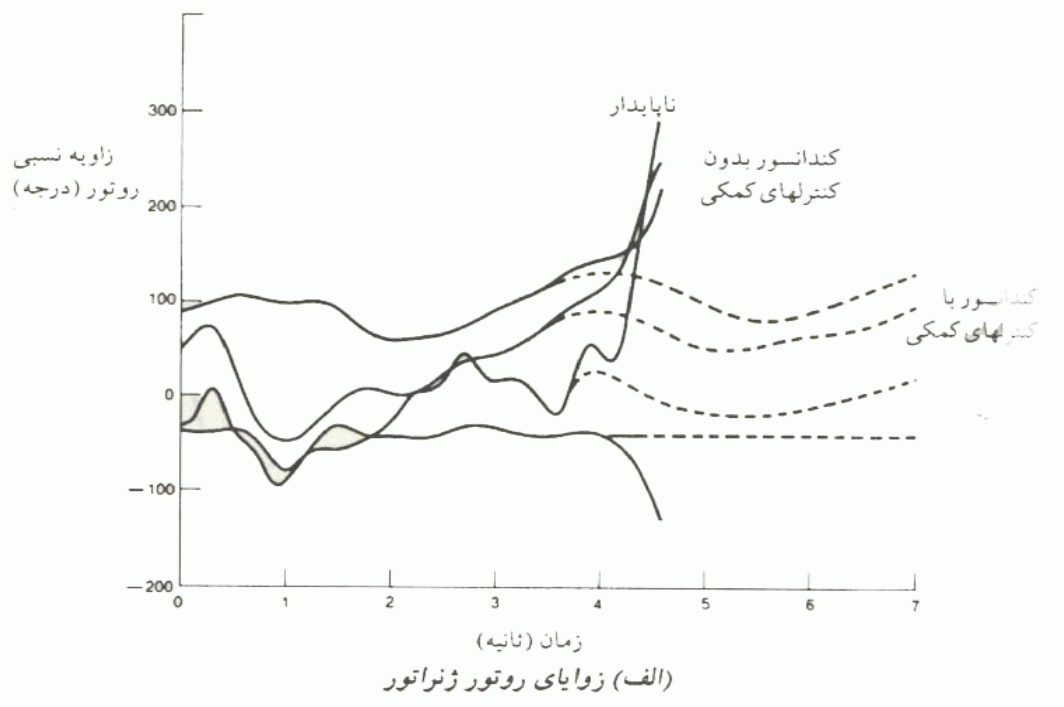

---- رفتار کندانسور سنکرون در خلال نوسانات ولتاژ سیستم

الف) بدون کنترل کمکی

ب) با کنترل کمکی

لزوم اعمال کنترل کمکی به رگولاتور ولتاژبوسیله مطالعات پایداری یک سیستم بهم پیوسته به نمایش گذاشته می شود. نمونه ای از نتایج شبیه سازی در شکل مشاهده می شود. سیستم مورد بهره برداری به وسیله واحدهای تولیدی بزرگ که از ناحیه بار دور هستند مشخص می شود. با اشغال محلی در بین ژنراتورها در خلال نوسانات گذرا، نواحی بار در معرض تغییرات وسیع ولتاژ قرار می گیرند.

---- شکل بهبود شرایط گذرای سیستم با استفاده از کندانسور سنکرون مجهز به رگولاتور ولتاژ دارای

کنترلهای کمکی

۲- اروشهای راه اندازی

الف - راه اندازی با موتور

در این روش راه اندازی از یک موتور باروتور سیم پیچی شده که تعداد قطب آن یک زوج کمتر از کندانسور اصلی است، استفاده گردیده و به کندانسور شتاب داده و پس از رساندن به سرعت نامی آن را با خط سنکرون می نماید. این روش دارای این امتیازات است که در خلال راه اندازی علاوه بر حذف تنش وارده بر سیم پیچی استاتور یا سیم پیچی تضعیف، هرگونه فرورفتگی ولتاژ نیز از میان می رود. همچنین تجربه قابل ملاحظه ایدر رابطه با این روش راه اندازی از گذشته وجود داشته که بطور وسیع برای راه اندازی کندانسورهای سنکرون و پمپ های آب استفاده گردیده است. مقدار نامی موتور در حدود 0.5٪ مقدار نامی کندانسور بکاررفته است.

۳- ۱ راه انداز استاتیکی

اساسا نوعی راه انداز همزمان یا پشت به پشت است که در آن کندانسور بطور همزمان با معادل استاتیکی مولد راه انداز تا سرعت نامی شتاب می گیرد. راه انداز استاتیکی خود مجموعه کاملی از معادل استاتیکی مولد راه انداز، سیستم تحریک تنظیم کننده، سوئیچ های آن و کنترل های سنکرون کننده است. راه انداز با اجزای اصلی زیر است :

۱- محفظه های راه انداز استاتیکی که در برگیرنده تایریستورهای قدرت و مدارهای کنترل مربوط به آن است.

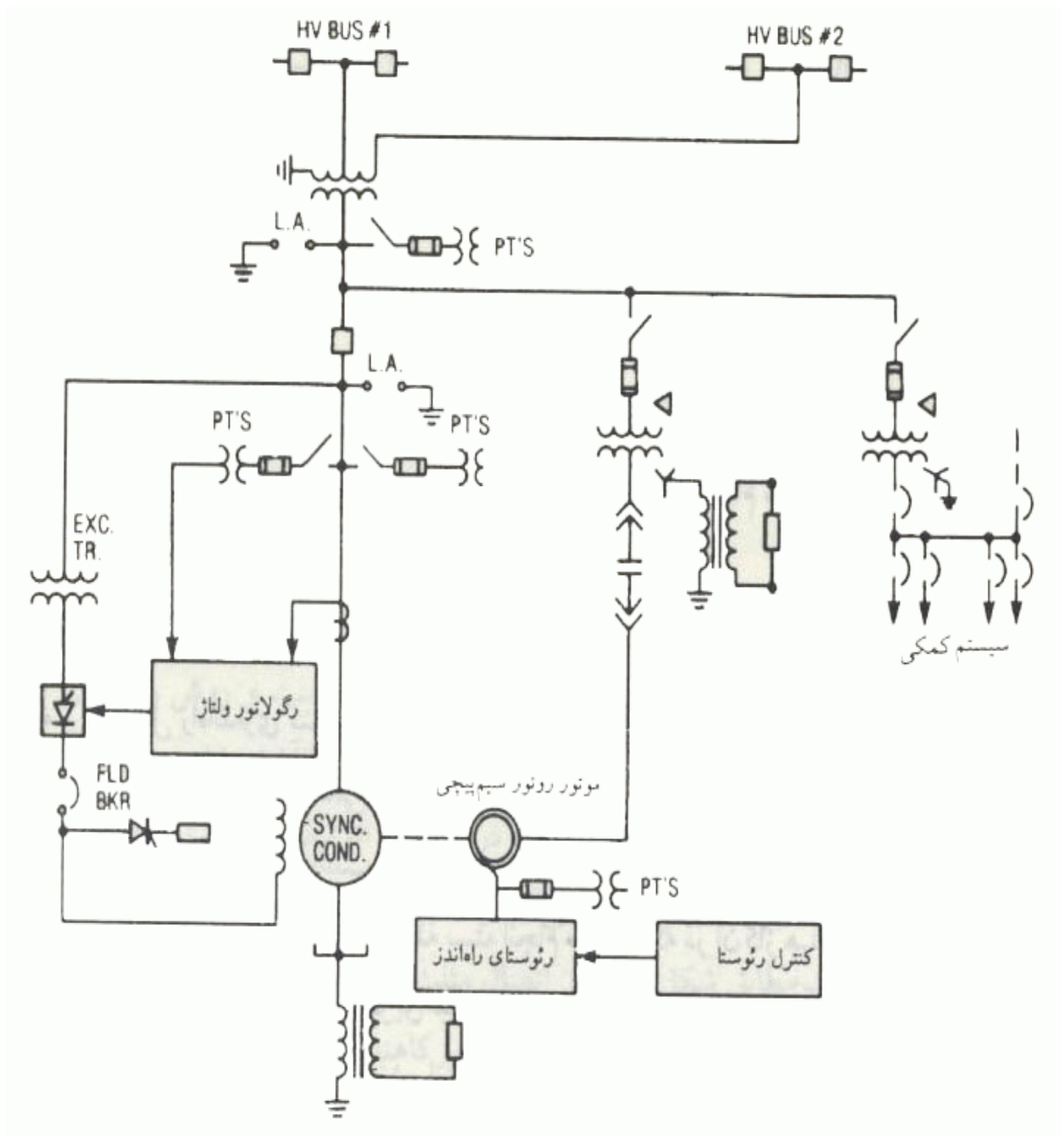
۲- راکتورهای کموتاسیون و راکتور اضافی که در مجاورت محفظه های راه انداز قرار دارند.

۳- کلیدهای قدرت جهت تغذیه راه انداز و اتصال دادن واحدیکه بایستی راه اندازی شود.

راه انداز اساسا مشابه تجهیزات مبدل HVDC است. با این تفاوت که سیستم دریافت کننده توان با فرکانس متغیر است. در خلال راه اندازی مبدل طرف خط به صورت مستقیم و یکسو کننده عمل می کند در حالیکه مبدل طرف ماشین به صورت معکوس کننده عمل می کند. در سرعت بالاتر از یک حداقل معین کندانسور می تواند توان راکتیو کموتاسیون لازم برای عملکرد معکوس کننده از فاز به فاز، فلوی دوار استاتور را برقرار کرد.

۳-۱ سیستمهای کمکی

علاوه بر وسایل راه اندازی کندانسور، سیستمهای کمکی اصلی شامل روغن کاری، خنک سازی و کنترل هیدروژن است. توان کمکی مورد نیاز یک کندانسور که با خروجی نامی کار می کند در حدود یک دهم یک در صد است که اغلب آن به سیستم خنک سازی آب مربوط می شود. سیستم کنترل هیدروژن، به کمک رگولاتورهای فشار، فشاررادر حدنرمال نگاه می دارد و از نشتی محفظه جلوگیری میکند. سیستم روغن روغنکاری معمولا در محلی در قسمت تحتانی کندانسور قرار دارد. روغن تحت جریان و فشار مناسبی به بلبینگ داده می شود. همچنین در خلال راه اندازی روغن تحت فشار بالا نیز به بلبینگ ها داده می شود تا یاطاقان را بالاتراز سطح تماس قرار داده و اصطکاک راه اندازی و ساییدگی را کاهش دهد. یک پمپ روغن پشتیبان DC در موارد اضطراری پمپ روغن عادی ac را پشتیبانی می کند.

---- نمونه ای از آرایش تک خطی تاسیسات کندانسورستکرون.

هارمونیک

۱ - مقدمه :

پاره ای از بارهای الکتریکی در برابر جریان ac امپدانس غیرخطی ارائه می نمایند. شکل موج جریان آنرا نسبت به شکل موج خالص سینوسی فرکانس پایه اعوجاج پیدا می کند. به زبان تحلیل فوریه این جریانها دارای مولفه های هارمونیک یا هارمونیک می باشند. مثالی از بارهای بزرگی که تولید هارمونیک می نمایند مبدل های قدرت استاتیکی، منابع تغذیه، کوره های الکتریکی، و کنترل های توان ac تایریستوری می باشند. راکتور تایریستور کنترل TCR مثال دیگر از اجزاء سیستم قدرت است که تولید هارمونیک می نماید.

۲ - منابع هارمونیک

مبدل های قدرت استاتیکی منابع عمومی مولد جریانهای هارمونیک هستند. اعوجاج شکل موج جریان از سوئیچینگ حاصل می شود. یک یکسوکننده قدرت بالادر شکل ۱ و شکل موج و ولتاژ آن در شکل ۲ نشان داده شده است. این شکل موجها، شکل موج تئوری است که بر اساس مفروضات زیر بدست آمده است :

۱- اندوکتانس بار DC به قدری است که جریان DC بدون نوسان تولید می کند.

۲- اندوکتانس کموتاسیون صفر است.

به کمک تحلیل فوریه شکل موج ۲ پ به مولفه های هارمونیک زیر تجزیه می شود :

$$i = \sqrt{2}I_1 \left[\sin \omega t - \frac{\sin 5\omega t}{5} - \frac{\sin 7\omega t}{7} + \frac{\sin 11\omega t}{11} + \frac{2}{\sqrt{3}} \cos \frac{n\pi}{6} \frac{\sin n\omega t}{n} + \dots \right]$$

نوع دیگری از اتصال ترانسفورماتور که در آن اولیه بصورت مثلث است در شکل ۱ ب نشان داده شده است. شکل موج جریان در ثانویه یا سیم پیچی dc نظیر شکل ۲ پ است، اما بواسطه جابجایی فاز ۳۰ درجه که توسط اتصال مثلث - ستاره ایجاد می شود، شکل موج جریان خط شکل ۲ ت تولید می گردد. تحلیل فوریه شکل موج جریان اولیه مولفه های زیر را به دست می دهد :

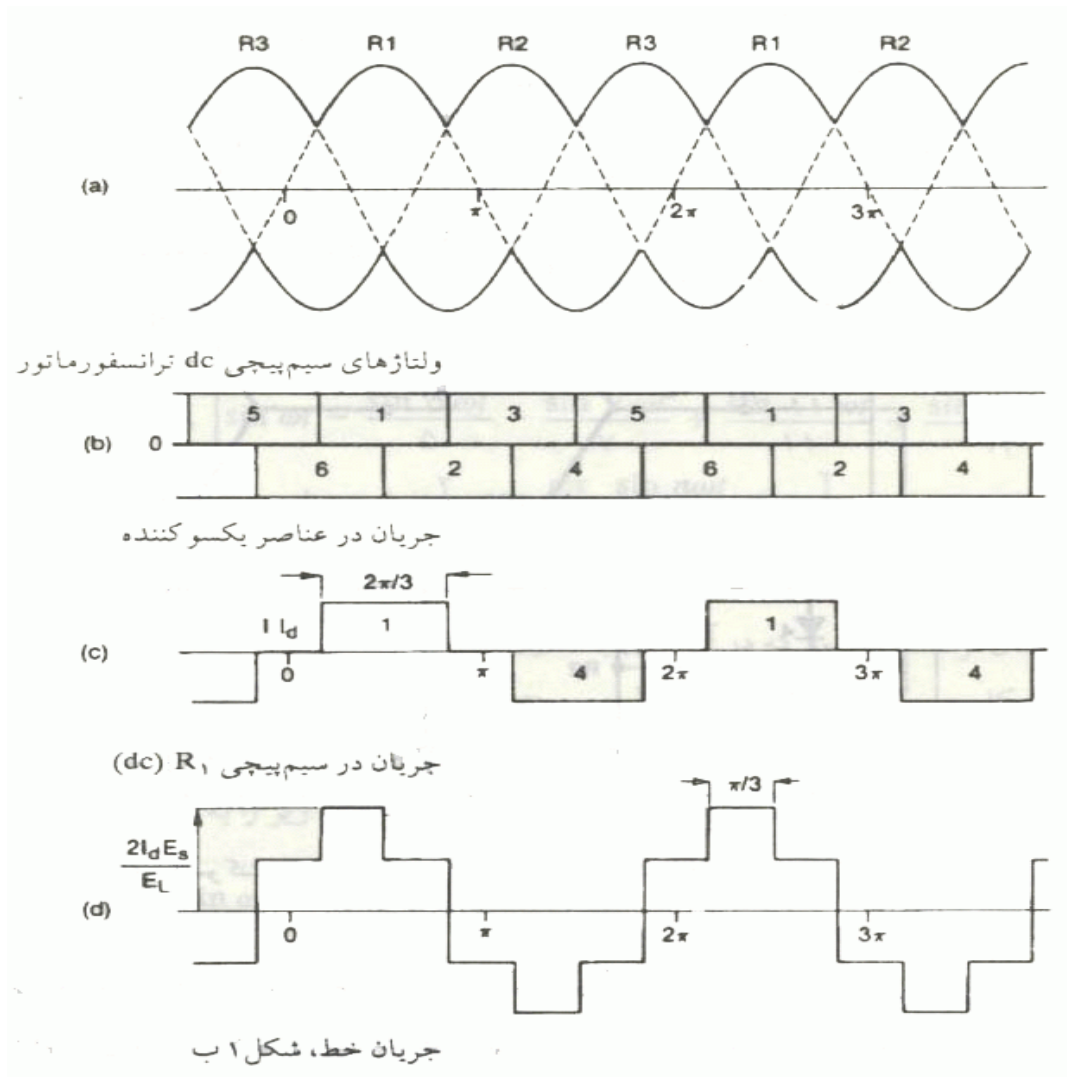
$$i = \sqrt{2}I_1 \left[\sin \omega t + \frac{\sin 5\omega t}{5} + \frac{\sin 7\omega t}{7} + \frac{\sin 11\omega t}{11} + \dots \right]$$

معادله ۱ و ۲ طیف هارمونیک یکسانی دارند اما زو چهارمونیکیهای متناوب در معادله ۱ منفی و در معادله ۲ مثبت هستند. این موضوع پیشنهاد می کند که اگر دو یکسو کننده به موازات همدیگر قرار گیرند این زو چهارمونیکیهای متناوب همدیگر را حذف می کنند.

موج مربعی شکل ۲ فقط در حالت ایده ال بار اکتانس کموتاسیون صفر امکان پذیر است. شکل موجهای جریان بواسطه مقدار اکتانس کموتاسیون و تاخیر فاز تغییر می کند. این دو عامل مقدار زاویه فاز هر هارمونیک را تحت تاثیر قرار می دهند اما در مرتبه هارمونیک اثری ندارد.

هارمونیکهای تولید شده توسط کوره های الکتریکی بر خلاف هارمونیکهای مبدلهای توان استاتیکی که از شکل موجهای تناوبی محاسبه می شوند، غیر قابل پیش بینی هستند، زیرا قوس الکتریکی از سیکلی به سیکل دیگر در حال تغییر است. جریان قوس غیر تناوبی بوده طیف پیوسته ای از هارمونیک های مرتبه صحیح و غیر صحیح را در بر می گیرد. البته اندازه هارمونیک نشان داده شده است که هارمونیک های مرتبه صحیح - به خصوص مرتبه سوم و پنجم و هفتم - نسبت به هارمونیک های غیر صحیح غالب بوده و دامنه های هارمونیک ها با افزایش مرتبه کاهش می یابد.

منبع دیگریکه منجر به تولید هارمونیک مزاحم می گردد جریان یورشی ترانسفورماتورها خواهد بود. گرچه این هارمونیک ها در زمان کوتاهی دوام دارند. لیکن مقدار آنها خیلی زیاد است. البته ب خلاف هارمونیک های تولید شده توسط یکسوکننده ها، بواسطه نامتعادلی این هارمونیک ها دربرگیرنده مرتبه زوج نیز می باشند. به خصوص مقدار هارمونیک های مرتبه چهارم و مرتبه دوم خیلی زیاد بوده در موقع طراحی فیلترها به آن توجه کرد.

۳- اثر هارمونیک ها بر تجهیزات الکتریکی

سوختن فیوز خازنها یا از کار افتادن خازنها در بانکهای خازنی قدرت نشانه ای از افزایش سطوح هارمونیک ac در سیستم است. عملکرد مداوم خازنها با جریان اضافی ناشی از هارمونیک منجر به افزایش تنش ولتاژ و حرارت در آنها گردیده و عمر مفید آنها کاهش مییابد. بعنوان نمونه افزایش ۱۰٪ در تنش ولتاژ موجب افزایش ۷٪ در درجه حرارت می گردد و عمر مفید ۳۰٪ کاهش می یابد. در این بررسی خرابی خازن ناشی از کرونای دی الکتریک در نظر گرفته نشده است.

جریانهای هارمونیکی می توانند منجر به افزایش حرارت در ماشینهای الکتریکی گردان گردند. جریانهای هارمونیکی، نیروی محرکه مغناطیسی را تولید می کنند که منجر به عبور جریان هایی در سطوح روتور می گردد که حرارت را افزایش می دهند.

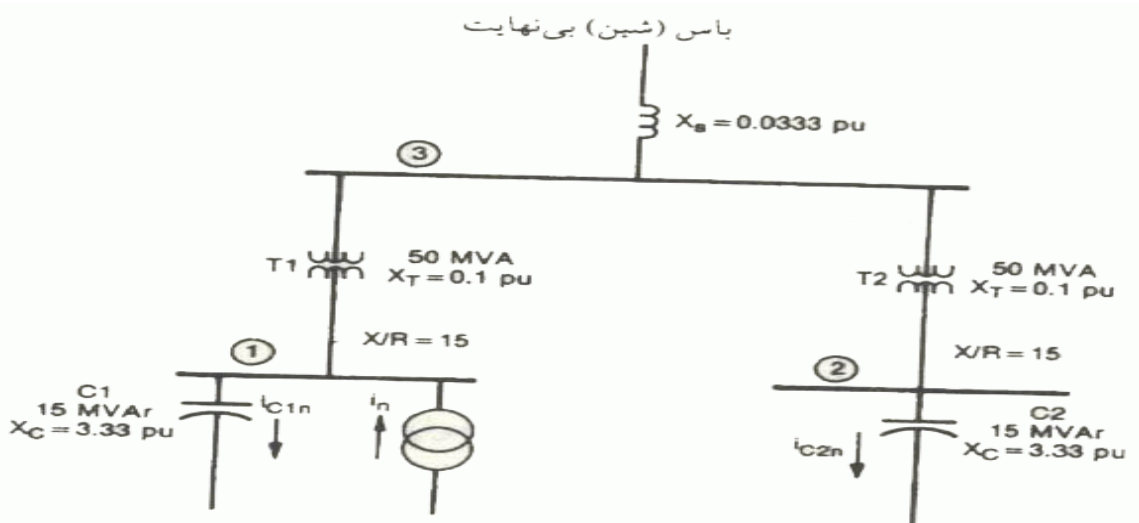
موتورهای القایی نسبت به ژنراتورهای سنکرون روتور صاف کمتر تحت تاثیر هارمونیک ها هستند. البته جریانهای هارمونیکی زیاد منجر به گرم شدن موتورهای القایی می گردد، بخصوص هنگامیکه موتورهابه سیستمی متصل هستند که در اثر رزونانس خازنها با سیستم یک یا چند هارمونیک تقویت شده اند.

جریانهای هارمونیکی در ترانسفورماتور تلفات بار را با ضربی بیش از افزایش جریان موثر سبب می گردند. همین مطلب در مورد راکتورهای تنظیم یا محدود کننده جریان صحیح است. بنابراین، طراحان راکتور بایستی از مقدار هارمونیک قابل ملاحظه و مرتبه آن اطلاع داشته باشند طوری که بتوانند ضریب مناسب تلفات I^2R مربوط به مولفه پایه و هریک از هارمونیکها را در طراحی اعمال نمایند.

۴- رزونانس، خازنهای موازی، وفیلترها

هنگامیکه خازن های قدرت برای جبران توان راکتیو به سیستم قدرت افزوده می گردند، فرکانس یافرکانسهایی وجود دارد که در آن خازنها در رزونانس موازی با اندوکتانس سیستم خواهند بود. هارمونیک های تزریقی به سیستم در فرکانسهایی تطابق تقویت می گردند.

سیستم پیچیده تر را می توان به کمک برنامه کامپیوتری پخش بارهای هارمونیکی بررسی کرد. شکل ۲ یک واحد صنعتی فرضی را با دو باس اصلی ۱ و ۲ نشان می دهد. منبع جریانهای هارمونیک در باس ۱ نشان داده شده است. در هر فرکانس هارمونیک نسبت جریان هارمونیک عبوری از خازن را می توان بوسیله ضرایب ρ_{f2}, ρ_{f1} تعیین کرد. به همین دلیل ترتیب جریان عبوری از سیستم به وسیله ρ_s تعیین می شود. در شکل ρ_{f2}, ρ_{f1} که به کمک برنامه پخش بار محاسبه گردیده است نشان داده شده است. این موضوع نشان می دهد که چگونه تغییر آرایش سیستم بروی رزونانس موازی تاثیر می گذارد. وجود خازن C_2 در باس ۲ امپدانس هارمونیکی سیستم قبل از ترانسفورماتور T_1 را تغییر می دهد.

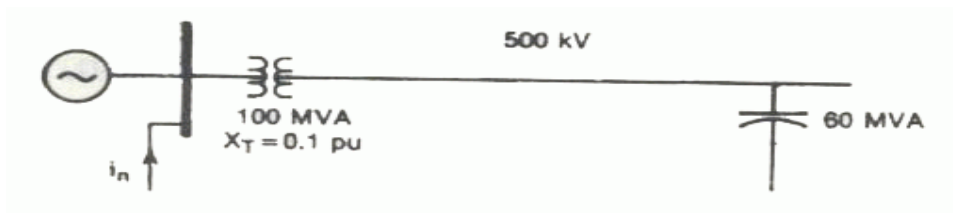

در عمل به دلیل بهم پیوسته بودن سیستم، اغلب پاسخ فرکانس پیچیده تراز مثال هایی است که تشریح شد. بدون اینکه وارد جزییات یک شبکه گسترده شویم مثالی از پاسخ فرکانس نسبتاً پیچیده ای را بر حسب خط انتقال طویل مطرح می کنیم.

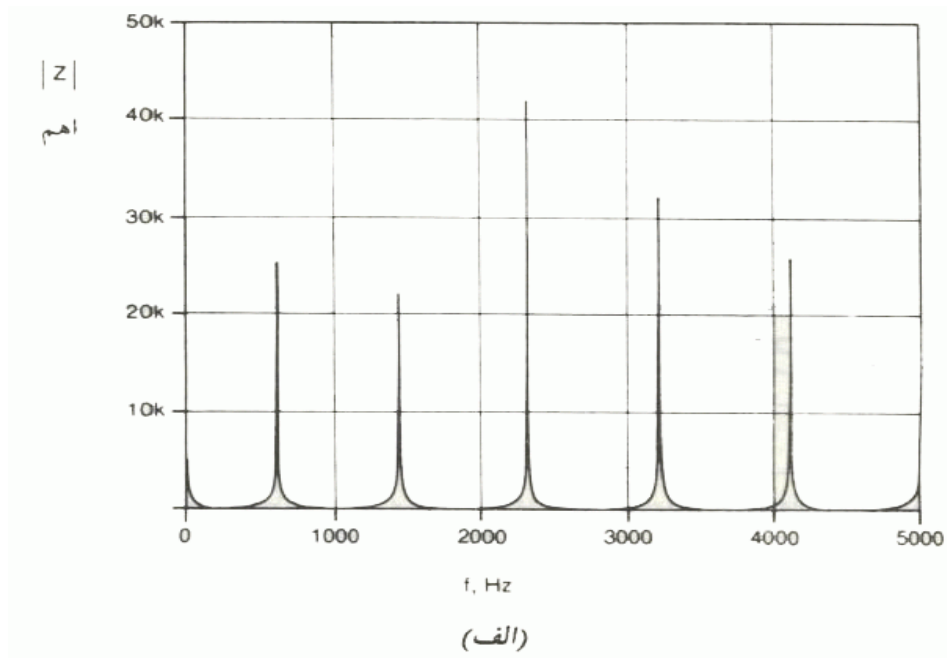
شکل ۳ مثالی از یک بخش ۱۰۰ مایلی خط انتقال ۵۰۰ کیلو ولت را نشان می دهد. می توان نشان داد که امپدانس نقطه شروع تحریک هر فاز در ابتدای خط برابر است با :

$$Z_s = \frac{V_s}{I_s} = \frac{Z \cosh \Gamma a + Z_0 \sinh \Gamma a}{\left(\frac{Z}{Z_0}\right) \sinh \Gamma a + \cosh \Gamma a} + Z_{ts}$$

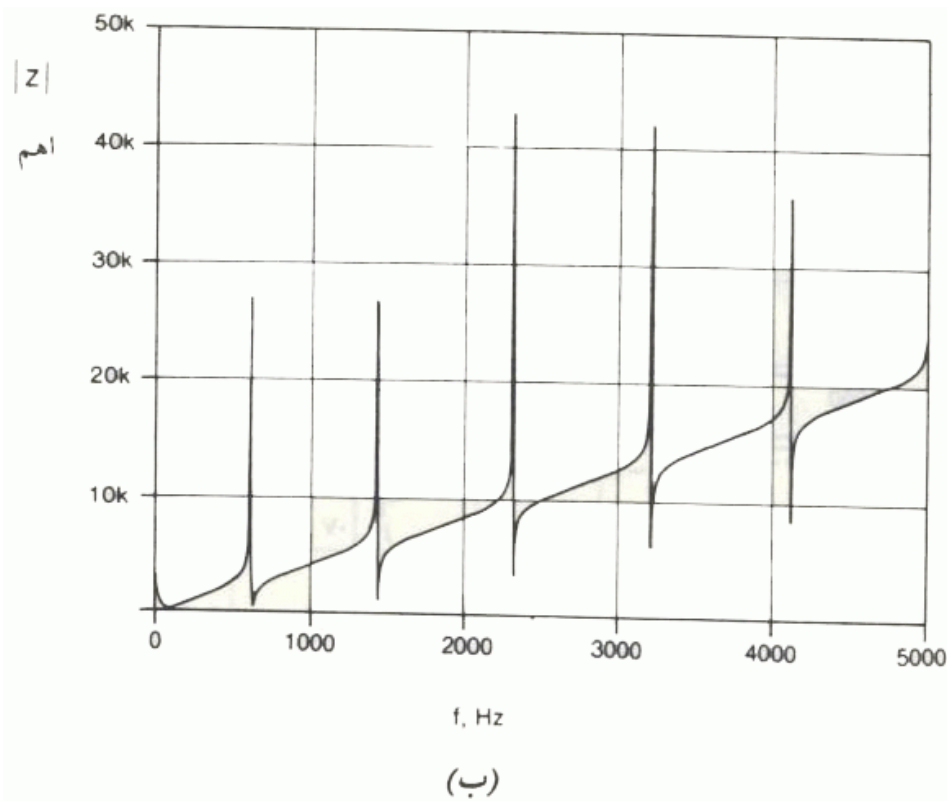
که همه علائم مشابه علائم فصل ۲ می باشد.

اشکال ۴ الف و ۴ ب اندازه Z_s را بصورت تابعی از فرکانس، با حضور و غیاب ترانسفورماتور طرف فرستنده نشان می دهند. وقتی فرکانس افزایش می یابد یک مجموعه ای از قطب ها و صفرهای متفاوت دیده می شود. قطبها معرف رزونانس های موازی هستند که در آنها جریانهای گردشی امواج سیار خط را تشکیل می دهند. این شرایطی است که باید از آن اجتناب کرد و مطالعه مشخصات هارمونیکی چنین سیستمی در موقع اعمال جبران توان راکتیو حائز اهمیت است.

شکل ۳) امپدانس نقطه شروع خط انتقال نسبت به فرکانس بدون ترانسفورماتور

شکل ۳) امپدانس نقطه شروع خط انتقال نسبت به فرکانس باحضور ترانسفورماتور

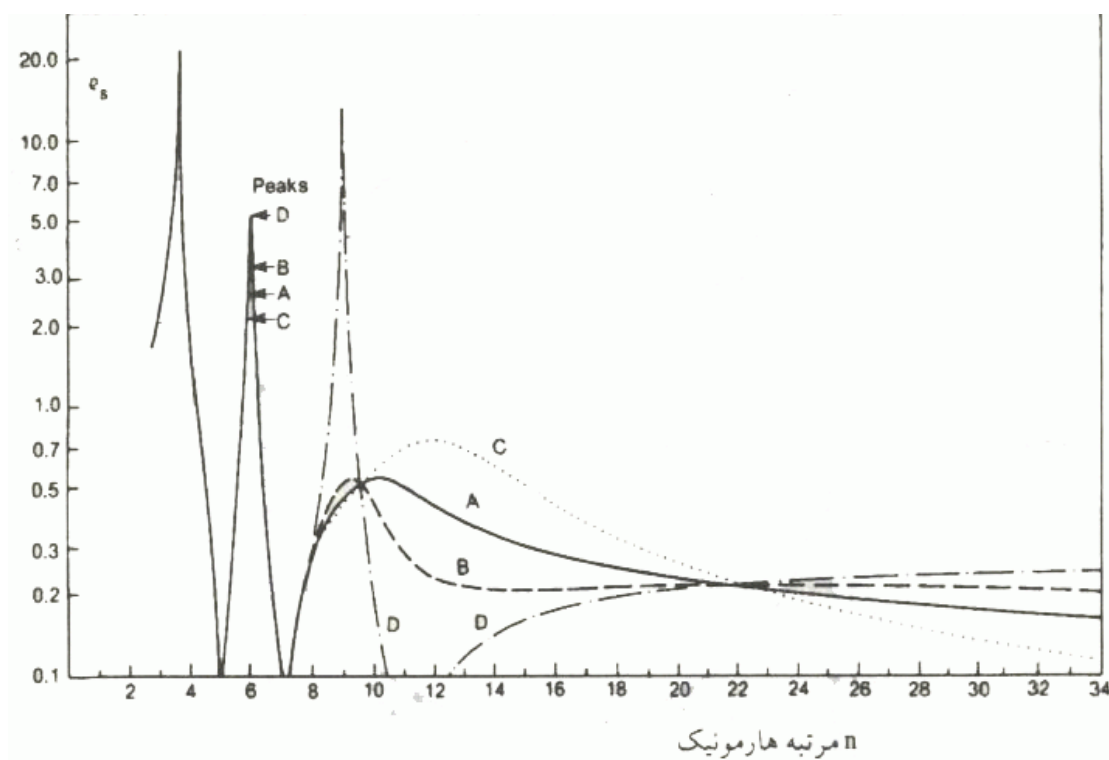
۵- سیستم فیلتر :

در مواردی که خازن های موازی برای بهبود ضریب توان سیستم هایی که دارای تعداد زیادی بارمولد هارمونیک هستند به کار می روند، اغلب بسیار مشکل است که از رزونانس یا نزدیک به رزونانس در فرکانسهای هارمونیک غالب اجتناب کرد. در این حالت غالباً راه حل اعمال سیستم فیلتری است که شامل یک یا چند خازن هوراه با راکتورهای قابل تنظیم سری است. همچنین اگر جریان هارمونیک بدون اثر تقویتی رزونانس بیش از اندازه باشد، کاربرد فیلتر ضرورت دارد.

فیلتر تک فرکانسی بطور موفقیت آمیز در بسیاری از واحدهای صنعتی بکاررفته است. در این واحدها ی صنعتی معمولاً از مزایای یکسو کننده چند فاز استفاده می گردد. با هم نوا کردن بانک خازنی برای هارمونیک پنجم و یا نزدیک به آن می توان از رزونانس موازی سیستم در هر هارمونیکی اجتناب کرد زیرا برای تمامی فرکانسهای بیشتر از فرکانس هم نوا، ρ_s کوچکتر از واحد خواهد بود. این مساله حائز اهمیت است که نتیجه رزونانس موازی فیلتر بار اکتانس سیستم در فرکانس هارمونیکی ای نباشد که سیستم در خلال عملکردش با آن مواجه می گردد. بعنوان مثال، اگر رزونانس در هارمونیک چهارم یا خیلی نزدیک آن باشد، هارمونیک چهارم موجود در جریان یورشی ترانسفورماتور بزرگ واقع در باس می تواند ولتاژهای هارمونیک چهارم را با پیک زیاد تحریک نماید.

یک برنامه کامپیوتری پخش بار- هارمونیک به کار گرفته شده است تا جریان هارمونیک سیستم بر حسب مقدار ρ_s - برای رنج هارمونیک از مرتبه سوم تا ۳۴ ام محاسبه گردد. نتایج در شکل نشان داده شده است. هارمونیک ۱۱ در حالت D به خوبی فیلتر میشود اما برای

هارمونیک های مرتبه بالاتر به مقدار زیاد 0.25 می رسد. فیلتر شدن هارمونیک ها در حالت C به خوبی انجام می گیرد که در آن $R = X_0/2$ است اما به بهای اینکه هارمونیک های مرتبه ۱۱ الی ۲۳ به خوبی فیلتر نمی شوند. برای حالت های A, B به ترتیب با $R = X_0$ و $R = 2X$ عمل فیلتر شدن بین دو حد فوق قرار دارد. در موارد عملی مقدار مقاومت موازی بار اکتور تنظیم در این محدوده انتخاب می گردد که بهترین مصالحه را بین هارمونیک های مرتبه بالا و مرتبه پایین فراهم میکند.

---- ضریب توزیع هارمونیک برای فیلتر هارمونیک ۵ و ۷ و ۹ و ۱۱ ام بالاگذر

۶- اعوجاج در ولتاژ هارمونیک:

با عبور جریانهای هارمونیک از سیستم ولتاژهای هارمونیک تولید خواهند شد که هر یک از آنها از رابطه زیر تبعیت می نمایند.

$$V_n = Z_n I_n$$

استاندارد IEEE ۵۱۹-۱۹۸۱ حدود بالای مجاز برای ضریب اعوجاج ولتاژ پیشنهاد می کند. اما باید خاطر نشان کرد که این حدود مقادیر مطلق نبوده و یک سیستم به خصوص به هارمونیک مشخص یا محدوده ای از هارمونیک حساس خواهد بود. در تعدادی از سیستمها ممکن است تداخل تلفنی قابل تشخیص باشد گرچه ضریب اعوجاج ولتاژ از حد بالای مجاز آن کمتر است.

هماهنگی و مدیریت توان راکتیو

در سالهای اخیر توجه فزاینده ای به بهبود عملکرد سیستم قدرت از طریق کاهش مصرف مواد سوختی و بهره برداری از وسایل و تجهیزات موجود و در نتیجه اجتناب از خرید تجهیزات جدید معطوف گشته است. یکی از روشهای که این موضوع را مورد توجه قرار می دهد مدیریت توان راکتیو است.

بطور طبیعی دو نوع عبور توان راکتیو در سیستم قدرت وجود دارد:

۱- توان راکتیوی که توسط بارها مصرف می شود.

۲- توان راکتیوی که در داخل شبکه مصرف می شود.

اجزایی که توان راکتیو مصرف می کنند شامل ژنراتورها و کندانسورهای سنکرون که بازایه پیش فاز کار می کنند، راکتورهای موازی، اندوکتانس خطوط و ترانسفورماتورها، جبران کننده های راکتیو استاتیک و بارها می باشند. ژنراتورها و کندانسورها با عملکرد پس فاز، خازنهای استاتیک، جبران کننده های استاتیک و کاپاسیتانس کابلها و خطوط تولیدکننده توان راکتیو می باشند.

مدیریت توان راکتیو را می توان به صورت کنترل ولتاژ ژنراتورها، تنظیم تپ ترانسفورماتورها، جبران سازی و بانکهای راکتور و خازنی موازی قابل سوئیچ تعریف کرد به گونه ای که بهترین کنترل ولتاژ و کمترین تلفات سیستم را فراهم نماید.

مدیریت توان راکتیو از دیدگاه موسسات تولیدکننده برق در شرایط ماندگار و دینامیک

سیستم می تواند به طبقه بندی زیر تقسیم گردد:

۱- طرح ریزی توان راکتیو

۲- طرح ریزی بهره برداری سیستم

۳- کنترل و پخش توان راکتیو

از اقدامات موسسات این است که ولتاژرادرنقاط کلیدی سیستم مورد نظاره قرار دهند. این اطلاعات به انضمام تحلیل غیر فعال سیستم منجر به فراهم شدن خطوط راهنمایی برای اپراتورها می گردد تا بتوانند ولتاژ و پخش توان راکتیو را کنترل نمایند. بطور کلی مدیریت توان راکتیو بواسطه فقدان موارد زیر دچار اشکال شده است :

۱- دانش و درک صنعت

۲- در دسترس بودن برنامه کامپیوتری

۳- داده های زمان- واقعی

۴- انگیزه های اقتصادی

اما در حال حاضر بواسطه قیمت سوخت و مشکلات مالی احداث تاسیسات جدید، توجه بیشتری به مدیریت توان راکتیو معطوف گشته است.

مهمترین ابزاری که در پخش توان راکتیو به کار برده می شود یک برنامه پخش توان بهینه است.

پخش اقتصادی توان در طح ریزی بهره برداری سیستم عبارت از توانایی مینیمم کردن تلفات کلی سیستم قدرت به کمک تنظیم پارامترهای سیستم قدرت خواهد بود مشروط بر اینکه در داخل محدودیت های تجهیزات سیستم باقی بمانیم. در پخش اقتصادی توان راکتیو فرض می شود که پخش اقتصادی توان واقعی صورت پذیرفته است و در

خلال فرایند بهینه سازی ثابت خواهد ماند. توجه اینکه توان واقعی باس مادر بواسطه کاهش تلفات کل سیستم کاهش می یابد.

کاربرد استراژی پخش اقتصادی توان راکتیو برای بهبود عملکرد سیستم قدرت فواید مشخصی را عاید موسسه تولید کننده برق می کند. تعدادی از این فواید عبارتند از :

الف) کاهش هزینه بواسطه کاهش تلفات سیستم

ب) بهبود پروفایل ولتاژ

ج) کنترول بهتر ولتاژ

د) بهبود ایمنی سیستم

ه) بهبود ظرفیت توان انتقالی مبادله شده

و) بهبود بهره برداری سیستم

استراتژی پخش توان راکتیو بصورت بهینه ، خطوط راهنمایی رادر زمینه پخش توان ، سطح رزروکنترل ولتاژدر اختیار اپراتور قرارمی دهند. این فرایند می تواند به طور اتوماتیک انجام گیردوبا روشهای پخش توان که در حال حاضر در مراکز دیسپاچینگ به کار می رود همراه گردد.

والسلام

محسن باریکابی - تابستان ۸۴

